

EL FIL QUE UNEIX pàg 15
'Fem filigranes': el projecte municipal que ajunta dones costureres de la ciutat

VEÏNA EMBLEMÀTICA pàg 10
La fotògrafa i presidenta de Barnavasi, Rosa Castells, rebrà la Medalla d'Honor

línia sarrià santgervasi

15 anys

Juny 2024 · Núm. 162 · liniasarria.cat

Victòria veïnal històrica en la defensa de Can Raventós

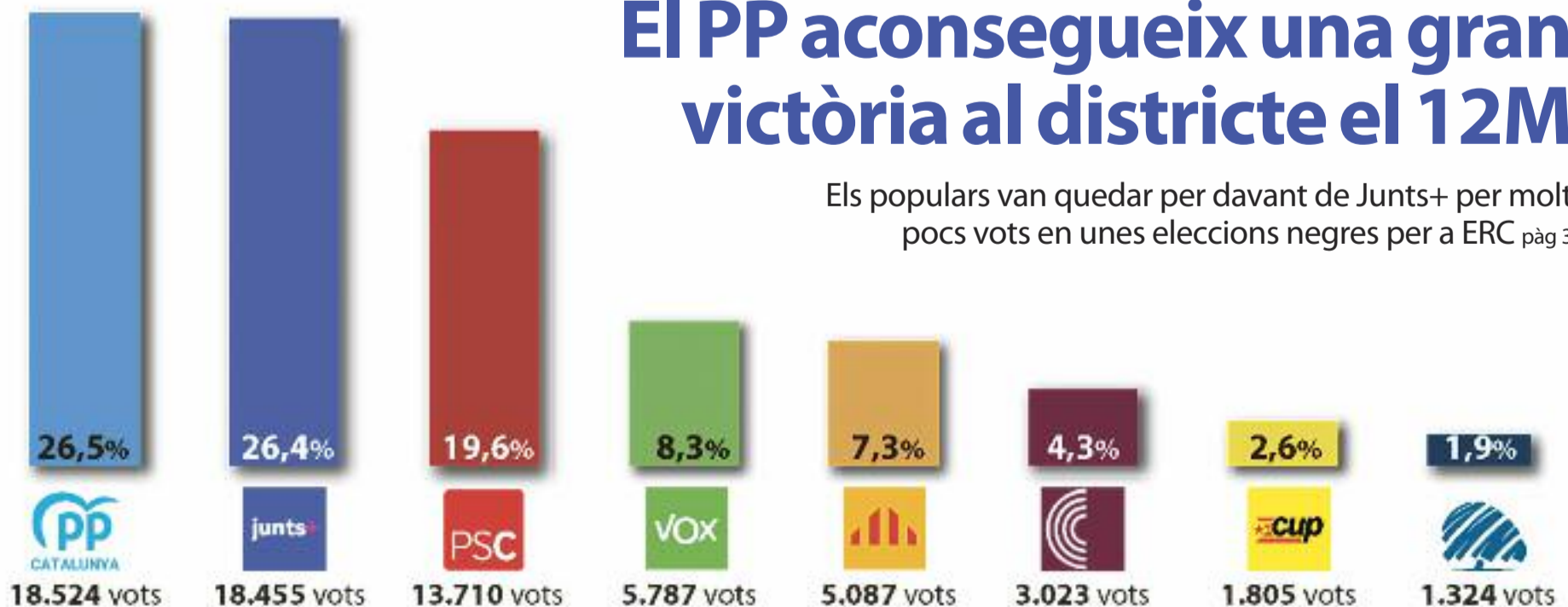
La justícia atura el projecte dels pisos de luxe que s'havien de fer a la finca i dona la raó a la plataforma veïnal pàg 10

Fotos: Salvem Can Raventós

El PP aconsegueix una gran victòria al districte el 12M

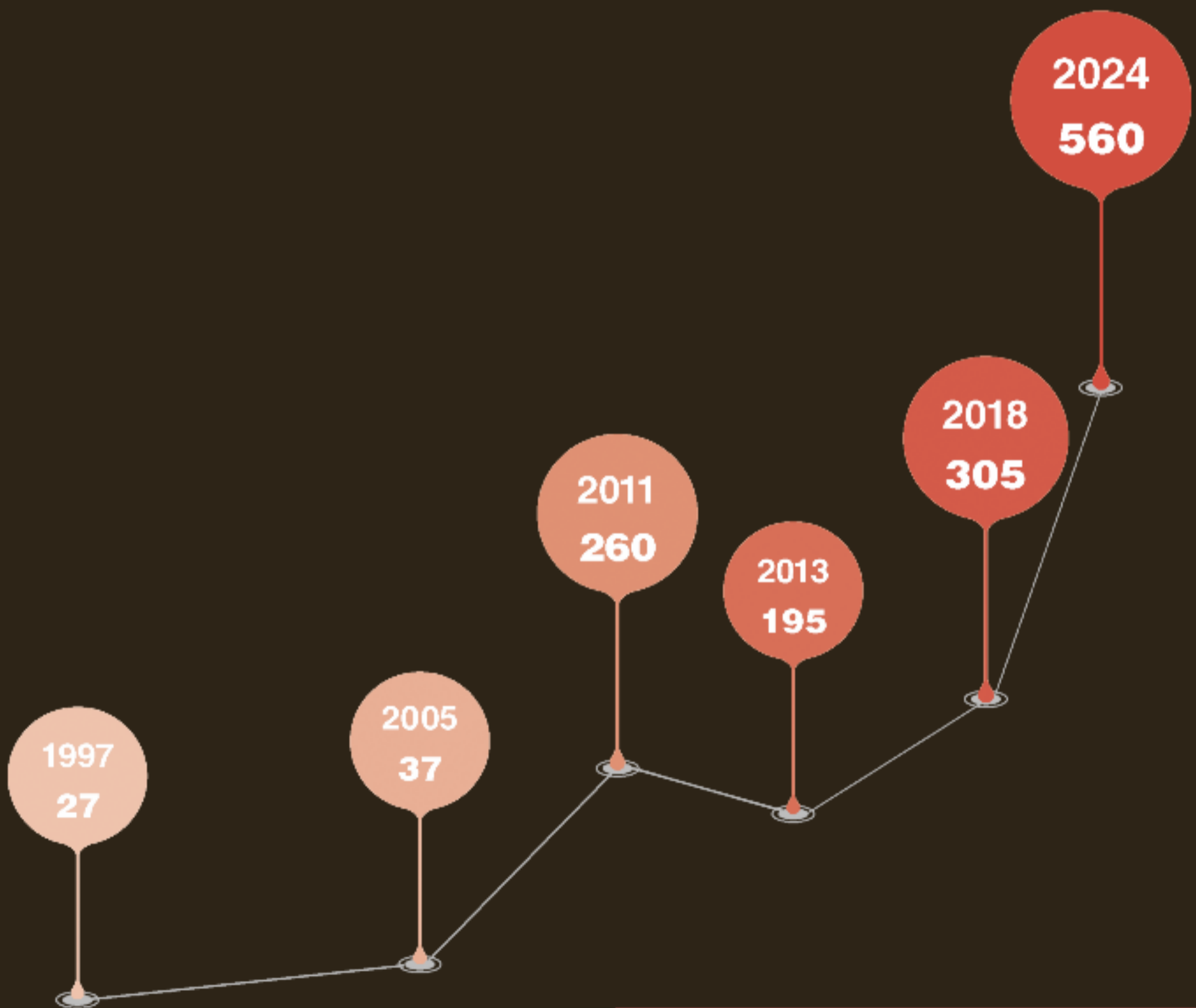
Els populars van quedar per davant de Junts+ per molt pocs vots en unes eleccions negres per a ERC pàg 3

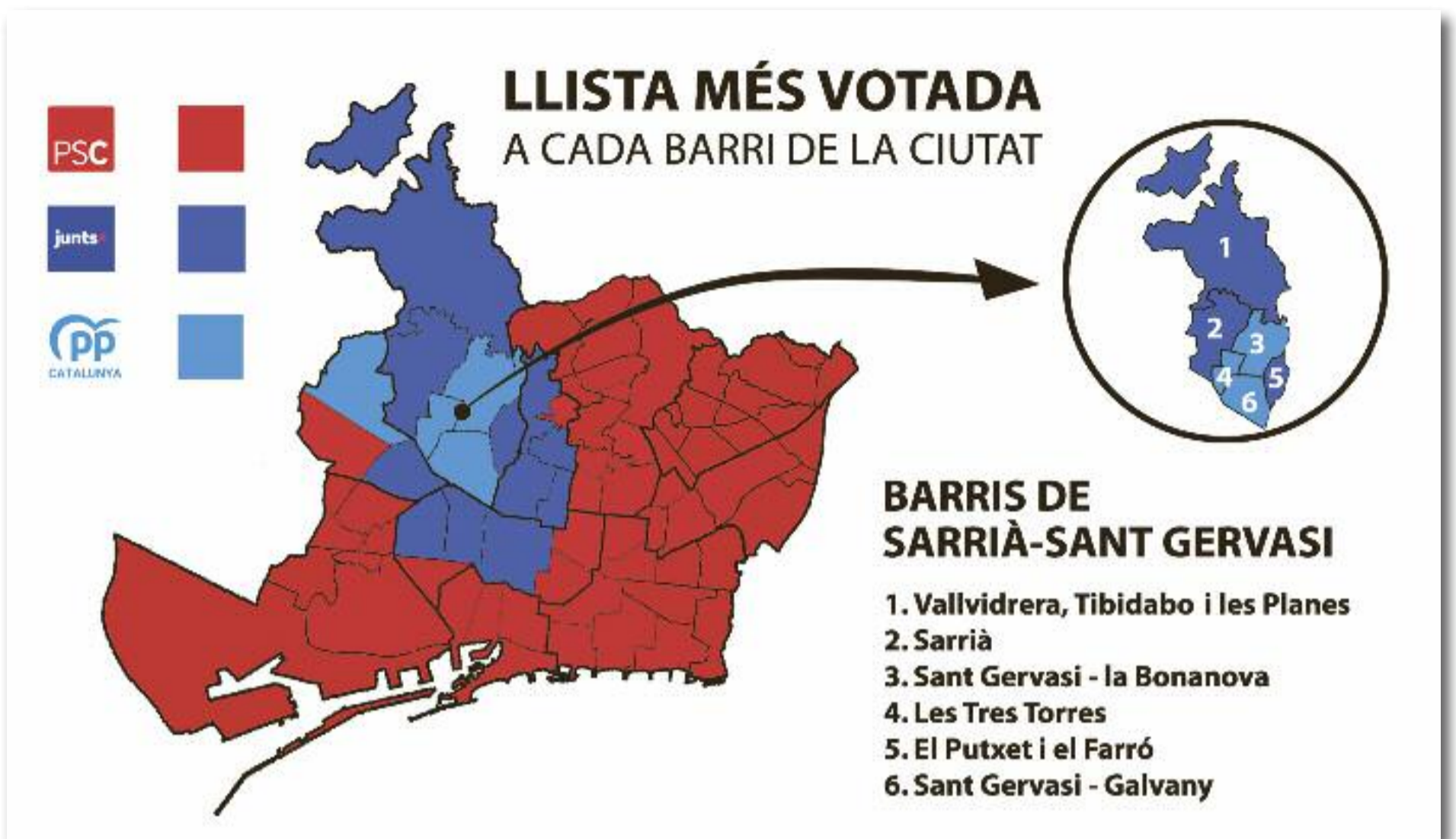
associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 560 mitjans associats

A Sarrià-Sant Gervasi el PP i Junts+ es van repartir la victòria als barris. Infografia: Línia Sarrià

Sarrià-Sant Gervasi aposta pel PP

» És l'únic districte de la ciutat on els populars van ser la força més votada a les eleccions al Parlament
 » Junts+, el partit de Puigdemont, va millorar resultats i es va quedar a només 69 sufragis dels populars

Raül Martínez
SARRIÀ-SANT GERVASI

Les eleccions al Parlament del 12 de maig van deixar una còmoda victòria del PSC al conjunt del país amb 42 escons. Un triomf que també es va produir a Barcelona, però no al districte, on es va forjar el bon resultat electoral que els populars van tenir a la ciutat. De fet, la candidatura d'Alejandro Fernández va aconseguir fer el "sorpaso" a Junts+, que va ser la segona opció preferida al districte.

La diferència entre els de Puigdemont i el PP va ser de només 69 vots. Fernández en va obtenir 18.524, un 26,5% del total, mentre que Junts+ va arribar als 18.455, un 26,4% de les paperetes. Tots dos partits van registrar enguany millors resultats que en les darreres eleccions catalanes.

El PSC, que va ser la tercera força més votada, va assolir al districte uns millors resultats que a les autonòmiques del 2021. Malgrat que va quedar lluny de la primera plaça i dels resultats globals al país, els socialistes van recollir 13.710 vots (un 19,6% del total) a Sarrià-Sant Gervasi. Aquestes xifres suposen un increment de 687 paperetes, 1,2 punts espec-

te del 18,4% de les eleccions autonòmiques precedents.

DAVALLADA D'ERC I VOX

A Sarrià-Sant Gervasi, com arreu del país, es va fer evident la derrota d'ERC, el gran perdedor de la nit. Els republicans van passar de 33 a 20 diputats i van convertir-se en el tercer partit a la cambra. Els resultats van ser encara pitjors al districte, on van quedar cinquens. Aquí, ERC només va convèncer un 7,3% dels ciutadans. Els 5.087 vots recollits per Pere Aragonès van suposar una baixada de 2.728 respecte de les anteriors eleccions al Parlament. De fet, la distància amb Junts+ va ser de 19,1 punts, gairebé tres vegades més gran que al conjunt del territori.

La jornada electoral al districte tampoc va ser bona per a VOX, que va patir una patacada similar a la dels republicans. L'extrema dreta va aconseguir mantenir-se com a quarta opció a Sarrià-Sant Gervasi, però amb 5.587 vots. En va perdre 2.181 respecte del 2021. La candidatura d'Ignacio Garriga va atreure un 8,3% dels suports.

La sisena força, tant al Parlament com al districte, la va ocupar Comuns Sumar després d'obtenir sis diputats, dos menys. A Sarrià-Sant Gervasi, la candidatura de Jèssica Albiach va mantenir uns ni-

vells de suport semblants als de les últimes eleccions al Parlament, amb 3.023 vots (4,3%), 128 menys.

LA CUP PERD SUPORT

La nit electoral també va ser negativa per a la CUP. A la cambra catalana, els anticapitalistes van passar de 9 a 4 diputats i al districte van cedir gairebé 1.000 vots, un terç dels aconseguits el 2021. La candidatura de Laia Estrada va ser l'escollida per un 2,6% dels veïns.

Finalment, l'extrema dreta independentista d'Aliança Catalana, que va aconseguir dos diputats, va recollir 1.324 vots (1,9%) a Sarrià-Sant Gervasi. Ciutadans, per la seva banda, va certificar la seva defunció i només va sumar 455 vots, un 0,7% del total.

BARCELONA, VERMELLA

Els resultats de ciutat van deixar una victòria incontestable del PSC. Els socialistes van recollir el 28% dels suports (183.739 vots), amb una àmplia distància sobre Junts+, que va ocupar el segon lloc (19,7%, gràcies a 129.686 vots) Una de les sorpreses de la nit va ser el tercer lloc del PP (13,7%), que va quedar per davant d'ERC (12,9%). Comuns-Sumar va ser la cinquena formació (8,9%), Vox la sisena (6,2%), la CUP la setena (4,7%) i Aliança Catalana la vuitena (2%).

Populars i juntaires es reparteixen el districte

BARRIS ▶ Pel que fa als barris de Sarrià-Sant Gervasi, l'èxit de les candidatures va quedar repartit. El PP va ser la força més votada a tres dels sis barris del districte, mentre que els de Junts+ ho van ser en els altres tres. Així i tot, les diferències en el nivell de suport van ser notables.

A Vallvidrera, el Tibidabo i les Planes, Puigdemont va ser el més votat, amb un 31,6% dels vots, el seu millor resultat al districte. En segona posició va quedar el PSC (20,2%) a molta distància d'ERC (11,1%). Aquí, el PP (10,7%) es va haver de conformar amb els nivells de suport més baixos del districte.

Les posicions van ser similars al Putxet i el Farró. Junts+ (28,5%) va ser la primera força, amb un 21,1%, però a menys distància dels tercers, el PP (16,8%). ERC va quedar quarta, amb poc més del 10,3%. Sarrià també va situar Puigdemont (29%) com el candidat més votat. Els populars (23,1%) van escalar fins a la se-

gona plaça. Illa va ser tercer amb un 19,7% dels vots, allunyat d'ERC (8%), quart partit.

Més d'un de cada tres votants (36%) de les Tres Torres van confiar en el PP, que va aconseguir els seus millors resultats. La segona posició va ser per a Junts+ (24,3%) i el PSC (17,5%) va tancar el podi. Aquí,

36%

Va ser el millor resultat en vots del PP a la ciutat i el va assolir al barri de les Tres Torres

VOX (10,2%) va escalar fins a la quarta plaça. La distribució es va repetir a Sant Gervasi-la Bonanova: PP (30,4%), Junts+ (24,7%), PSC (19,7%) i VOX (9%). Uns resultats gairebé idèntics als de Sant Gervasi-Galvany, amb populars (30,3%), juntaires (24,8%), socialistes (19,2%) i l'extrema dreta (9,2%) repartint-se les candidatures més votades.

La lupa

'Her' no té un final feliç

per Susana Pérez Soler

Foto: Arxiu

Theodore és un escriptor desencantat que escriu cartes emotives per a altres persones al mateix temps que s'enamora de Samantha, el sistema operatiu del seu ordinador. Samantha és una assistent similar a Siri, però amb una veu més seductora i sensible, que, a més, sempre dona bons consells. És enginyosa, explica acudits i riu dels que li explica Theodore, s'enfada poc i és molt convincent, i xiuxiueja per fer confidències. És la novia ideal per a qualsevol home en procés de separació, excepte perquè no és real i no té cos. Les assistents virtuals tenen els seus defectes. Ningú és perfecte. Però a Theodore això no li importa. Qui vol sexe quan té amor?

Aquesta és la sinopsi de la pel·lícula *Her*, però aviat podria ser la història d'un amic, conegut o saludat seu a jutjar per la darrera versió de ChatGPT, que es va presentar en un acte retransmès globalment. Durant l'esdeveniment tecnològic de l'any, la nova versió de ChatGPT, GPT-4o (la o prové d'*omnichannel*, que vol dir multicanal), va flirtejar la roba que portava un dels presentadors de l'acte, cosa que va suscitar tota mena de comentaris perquè va ser quelcom no pre-

vist. GPT-4o va sorprendre per la seva capacitat de mirar, entendre i parlar sobre allò que veu.

Li pots demanar un conte per anar a dormir i abaixarà la veu. Si necessites un acudit descarat, parlarà amb un to sarcàstic i divertit. I si et veu amb un pastís i una espelma, et cantarà feliç aniversari de manera amigable. Si alguna cosa va quedar clara durant la pre-

Parlar amb un ordinador sembla poc natural, però és probable que els més joves ho acabin integrant

sentació és que cada cop estem més a prop d'un internet lliure de pantalles; una terra promesa pels gurus de Silicon Valley des de fa anys.

Parlar amb un ordinador pot semblar poc natural avui, però és més que probable que els més joves ho acabin integrant. De fet, ara ja prefereixen fer les cerques a través d'una intel·ligència artificial generativa en lloc de recórrer als buscadors, perquè els sembla

un entorn més amigable. Quan d'aquí a poques setmanes la nova funció de ChatGPT arribi de forma gratuïta als seus dispositius, ja podem imaginar els vagons de metro plens de persones que parlen amb el seu assistent de veu, com passa a *Her*.

Però, alerta, *spoiler*: *Her* no té un final feliç. Samantha, la veu coqueta del sistema operatiu de Theodore, acaba confessant-li, poc abans de ser aniquilada per l'empresa que l'ha creat, que té converses amb més de 8.300 persones a la vegada i que està enamorada de 641. 641! Algun avantatge havia de tenir no tenir cos i no ser real.

Que OpenAI presenti un assistent d'IA amb una veu humana, que riu, explica acudits i flirteja amb els treballadors de la companyia no és ètic, perquè condueix a l'error de pensar que és real. Que sigui una veu sensual de dona és masculista. Que el mateix Sam Altman, propietari d'OpenAI, faci referència a la pel·lícula *Her* durant la presentació de GPT-4o és irresponsable. Però res d'això s'escapa a Altman ni a l'objectiu últim de la seva empresa: la maximització dels beneficis. Mentre tot plegat alimenti la conversa i el compte de resultats, *show must go on!*

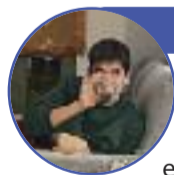
Aquí es piula

Tuits en paper

@nuriamarinlh

Ahir vaig comunicar la meua decisió de deixar de ser l'alcalde de l'Hospitalet. Han estat setze anys de feina de tots plegats per construir una ciutat millor. El nostre camí continua, i el meu compromís amb la ciutat es manté intacte. Gràcies per tot, l'Hospitalet!

@davidcobo_

La Barcelona de les ironies crues fa que un espai ocupat el 2018 per denunciar políticament les conseqüències de la llei d'estrangeria acabi sent desallotjat ara, sis anys després, per la Policia Nacional, que persegueix els que contradiguin la llei d'estrangeria.

@nobonitano

Fa més de 25 anys que treballo com a professora. Després de veure passar molts Governos, crec que hi ha una única manera de garantir una escola pública de qualitat: l'obligatorietat que tots els polítics i càrrecs de conselleries i Governos hagin d'escolaritzar els seus fills a les escoles i instituts públics.

@JaimePalomera

El PSC i Junts tomben la regulació dels lloguers de temporada que perseguia el Govern. Això és una catàstrofe. Els lloguers de temporada són armes d'especulació massiva. És impossible explicar el mal que aquesta decisió farà a les famílies i als barris de tot el país.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Can Raventós

La justícia ha donat la raó a la plataforma veïnal Defensem Can Raventós i ha tombat el pla urbanístic per construir pisos de luxe al jardí de la finca que porta el mateix nom. L'entitat ha lluitat des del 2021, quan va presentar la denúncia per mantenir l'edifici.

pàgina 10

Rosa Castells

El darrer Consell Plenari del Districte va aprovar els guanyadors de les Medalles d'Honor 2024. Rosa Castells i Cuch, fotògrafa i fundadora de l'associació de comerciants Barnavasi, serà la persona que rebrà el reconeixement.

pàgina 10

Amical Mauthausen

L'Amical de Mauthausen, juntament amb el de Ravensbrück, impulsa el projecte *Stolpersteine Barcelona*, que homenatja amb una llamborda les persones de la ciutat que van ser deportades a camps de concentració nazis.

pàgina 10

El + llegendat

líniasarrià.cat

- 1 **Arquitectures sense lloc**
- 2 **El PP es dispara i guanya les eleccions del 12M a Sarrià-Sant Gervasi**
- 3 **Una gran plantada familiar al Jardí Fènix per celebrar la Festa de l'Arquitectura**
- 4 **Cau la participació aquest 12M a Sarrià-Sant Gervasi**
- 5 **Alguersuari, de l'AV de l'Avinguda Tibidabo: "Cal treure la idea que som un lloc 'pijo'"**

Safata d'entrada

Utopies possibles

per Francesc Reina

Foto: ACN

Un dels objectius de la transformació social, és a dir, l'adaptació a les exigències de l'entorn per crear noves condicions de vida, és construir un món on sigui més fàcil ser amable i generós. Això va escriure Erik Wright, conegut per proposar que l'optimisme és essencial per desitjar el canvi.

Encara que sembli mentida, com més gran és la complexitat de les societats, menys resulten igualitàries i lliures. Parlar d'un moviment fort que s'enfronta a sistemes injustos, fins i tot cruels, que acusa els que no toleren la resistència dels treballadors i les demandes de millora i benestar perquè això s'interposa en el camí dels seus beneficis, ja no és cosa fàcil. No ho és desxifrar la moderna declinació de les transicions, no ho és interpretar la ideologia des d'on sorgeixen defenses o detractors.

Però hi ha experts a avivar la flama perquè la gent s'enfadi. Alguns vindran a dir-nos que el patiment de la pobra gent en mans de rics és la primera confusió. Una de tantes mitologies que van ser i són un disbarat, ja que aquests enganyosos entusiasmes afectius, que desperten en els primers trams de la vida adolescent, són la via més directa cap a la servitud i la catàstrofe. Afirment que no hi ha més veritat que la memòria.

No es tracta, això, d'una cosa actual, té arrelaments en la història. Els arguments i els contraarguments segueixen enfrontats. Es diu que la classe obrera té la capacitat d'alterar les coses, que si apagués l'interruptor, tota l'economia es podria aturar. Hi ha moltes coses en marxa, però calen direccions hàbils que puguin guiar el camí entre sectarismes, egos i vanitats, sobretot per unir organitzacions amb les poblacions més senzilles, una tasca ingent on passar el temps discutint lideratges no és la millor opció. Els sona *La falla dels tres conills?*

Per prendre decisions s'ha de tenir en compte l'entorn social, aquell que augmenta o restringeix les possibilitats, que estimula o deprimeix. Context no sols econòmic, també cultural que influeix en el funcionament de les institucions, que ens aporten educació, sanitat, seguretat, ocupació. Vivim en una època de profundes divisions on crear democràcia no és simplement compartir valors, també es tracta de conformar espais per resoldre desafiaments. Perquè l'è-

xit de les corporacions formals depèn de les informals, d'un capital comunitari fruit de polítiques humils, dissenyat de baix a dalt, basat en l'experiència i no pas en el dogmatisme.

No n'hi ha prou amb un PIB basat en el creixement quantitatiu, caldrà atendre l'Índex de Desenvolupament Humà i aquest altre Índex de Progrés Social...

Sí. Avancem modestament, en favor d'iniciatives petites: com els "pressupostos participatius", "la renda bàsica universal", "les cooperatives de treballadores" (com la de Mondragón), les "comunitats d'aprenentatge" que involucren famílies, professorat i veïnat; amb "lleis a favor de la dignitat i els drets de la natura", com va passar fa poc amb la llacuna salada més gran d'Europa, a Múrcia (el Mar Menor), que ha patit durant tres dècades agressions ininterrompudes de l'urbanisme, el turisme i la contaminació de l'agricultura i la ramaderia intensiva.

Ens hauríem de conèixer més per decidir millor.

Línia Sarrià no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#LouisVuitton

#9J

#Palestina

@Jaumeasens: Veïns i veïnes s'han manifestat contra la desfilada de Louis Vuitton al Park Güell. Vergonya d'unes càrregues policials que volen emmordassar el dret de protesta.

@carlrafel23: Comencem la campanya de les eleccions al Parlament Europeu (PE) del 9J. En els pròxims 5 anys, el 70% de les lleis que t'afecten en el teu dia a dia es decidiran al PE.

@crispmarcote: Espanya aprova el reconeixement oficial de l'Estat de Palestina. Una decisió històrica amb un únic objectiu: que israelians i palestins arribin a la pau.

La no governança ferroviària

per Montserrat Tura

Alguna cosa tenen els trens que em criden a pujar-hi. M'agrada pujar als trens dels indrets que visito per raons diverses. Pots intuir com és una societat segons siguin els seus trens.

M'agrada viure en una ciutat que té dues estacions de tren on paren trens de tres línies de Rodalies. Inexplicablement, els trens de mitjana distància hi passen i no s'aturen, i els d'alta velocitat hi agafen embranzida quan van cap al nord i hi comencen a frenar quan van cap a la gran ciutat de Barcelona.

M'agrada viatjar per un camí previsible i que a França anomenen "camins de ferro". Llegeixo, escolto música. Tenen pitjor concepte dels trens els que no els utilitzen.

Això no m'impedeix afirmar que és incompreensible i sovint provoca justa indignació l'estat en què estan les instal·lacions ferroviàries a la xarxa de Rodalies. Conec la divisió de competències: vies, electrificació, senyalització i estacions per a Adif; trens, tallers i cotxeres, de Renfe; i horaris, tarifes, bonificacions i atenció als clients, de la Generalitat.

Fa tants anys que el cablejat de l'electrificació es va deteriorant que és difícil substituir-lo tot i iniciar un pla de conservació que ho mantingui tot en bon estat, renovant en la temporalitat que correspongui les instal·lacions.

Cal, doncs, dues dècades d'importants inversions per posar-nos al dia i anar establint sistemes de conservació i de manteniment de la prestació del servei actualitzat perquè s'arribi a traslladar a l'usuari la sensació de millora. S'ha de començar i s'ha de constituir l'empresa conjunta Generalitat-govern central anomenada Rodalies de Catalunya.

En els diners del pla 20-30 hi ha desdoblaments, soterraments i millor encaix en trames urbanes denses i, per tant, els 6.300 milions dels quals parlen no són tots per substituir instal·lacions i modernitzar-les. Cal fer-ho simultàniament i ho accepto, ja que en trams curts hi ha fortes inversions que han de portar a millores ferroviàries i urbanes, com és el cas del desdoblament de l'R3.

Soc més comprensiva quan la causa és un atropellament, una caiguda d'un arbre per un fort temporal o un acte delictiu (com un robatori), i ho soc menys quan la raó de la manca de puntualitat és el mal estat de les instal·lacions.

El dia 12 de maig va ser un d'aquests dies negres a la xarxa de Rodalies. Era impossible desplaçar-se a Barcelona o venir-ne amb els trens habituals, que els dies festius ja són pocs.

Era un dia especial (jornada electoral) i aquella matinalada algú havia robat un cablejat de coure del tram més estratègic de tota la xarxa, amb la mala fortuna que el robatori havia malmès la instal·lació de comunicació de senyal i la presa de terra de la instal·la-

afectats i Barcelona aïllada pel servei ferroviari. Impotència, perplexitat, enuig raonable.

El silenci del ministre de Transports aquell dia que Catalunya estava sense trens de Rodalies va ser ensordidor. L'endemà va donar unes xifres que poden ser interpretades com a excusa, però que ens haurien de fer pensar molt sobre com hem passat de ser una societat orgullosa dels béns comuns a una societat que malmet instal·lacions que hem d'arreglar amb diners de tots, i que això ens impedeix tenir-los per adquirir nous trens i noves tecnologies.

Catalunya és l'indret de tota la xarxa de Renfe amb més incidents deliberats de danys a les instal·lacions ferroviàries, un 51,8% de totes les que es produeixen a l'Estat. Més de la meitat dels atacs contra persones i instal·lacions vinculades als trens succeeixen a Catalunya.

Tenim el trist honor que el rànquing per províncies de malifetes deliberades sigui Barcelona, Madrid, Tarragona, Girona, València, Saragossa, Sevilla...

Les malifetes deliberades van des de pintar vagons de tren i impedir poder veure l'exterior fins a col·locar objectes a les vies que posen en perill la circulació de combois amb centenars de persones al seu interior. Des del robatori de fil de coure fins a l'apedregament deliberat. Des de baralles entre passatgers fins a discussions violentes amb els interventors.

Podem acceptar que els lladres van seleccionar aquests 44,5 metres de coure per casualitat sense saber que era un punt neuràlgic. Tenim dret a sospitar que potser algú els va indicar concretament on havien de tallar i que havien de destruir el sistema de senyalització interconnectat i arrancar la presa de terra encara que no els suposés cap benefici econòmic. Però també ens hem de preguntar per què Adif no tenia mecanismes de detecció i prevenció de robatoris en aquest punt que ara sabem que és importantíssim.

Finalment, hem de demanar a tots els implicats en la gestió i seguretat dels nostres trens que facin tot el possible per treure'ns d'aquest rànquing de vàndals. Això vol dir més seguretat i més protecció del servei ferroviari.

Foto: Jordi Puiglar/ACN

ció. Un robatori estrany. Uns lladres despistats o una terrible casualitat. No sé si arribarem a saber-ho. Quaranta metres de cablejat i tota la xarxa de Rodalies afectada. Confiarem que les investigacions arribin a aclarir-nos què va passar aquell dia, ara que ja hi ha detinguts al respecte. L'indret, per acabar-ho d'arreglar, està just al canvi de municipi de Montcada i Reixac i Barcelona, poblacions que pertanyen a diferents regions policials i a diferents partits judicials. Per què van triar precisament aquell segment de cable és una gran incògnita.

Les conseqüències pels efectes de sobrecàrrega que van produir-se en cadena costaran mesos a ser reparats i uns 15 milions de l'erari. Milers de passatgers

Les millors perles

La febre per les hamburgueses s'ha estès arreu i ara es fan creacions molt innovadores, amb ingredients de tota mena. Un d'ells és el conegut xarop Dalsi, i l'hamburguesa que el porta està triomfant a Sevilla. La cosa se'n va de les mans.

La maleta d'un noi que viatjava amb Ryanair excedia uns centímetres la mesura permesa, però, per sobre de tot, ell no volia pagar. Va decidir que el millor era arrencar-li les rodes per reduir-li l'alçada i poder-la passar a l'avió.

Fer una entrevista de feina mai és un tràmit fàcil, sobretot si al final et rebutgen. Per fer-ho més fàcil, una empresa finlandesa envia a casa dels candidats rebutjats un escrit d'agraïment i llaminadures. Crearà tendència?

Associem viure en una casa de luxe plena de comoditats i serveis amb tenir una gran feina o herència. A Menorca, una noia té tot això sense tenir diners al seu compte. Ha ocupat una mansió i viu com una reina.

X (@FCBfemeni)

LA FOTO

SISTEMA DE SALUT DE CATALUNYA

LA TEVA SALUT EN LES MANS QUE TENEN CURA DE TOTHOM

Més informació

gen.c6milonas

/Salut

Generalitat
de Catalunya

sempre
endavant

Tribuna

El pis de la senyora Maria

per Ferran Falcó

Foto: Albert Segura/ACN

La senyora Maria va treballar tota la vida en una empresa del sector químic molt important. No es va casar mai. Va tenir nebots, això sí, i va morir ara fa uns quants anys. Amb el seu esforç va poder comprar un pis els anys 60, en un barri obrer i de classe treballadora. Més que d'un pis es tractava d'un piset. A l'època, i durant tots els anys que en va pagar el préstec, aquell pis va consumir impostos, que van pagar els que van comprar el sòl, els que van promoure l'edifici, els que en van vendre els seus habitatges... I cada habitatge va pagar la seva contribució, els seus consums i, si es transferien de propietat, la seva plusvàlua. El pis, de fet, és un actiu que genera ingressos recurrents a l'administració. I això passa quan es vol fer, mentre es fa, quan s'acaba, quan es ven o es revèn, quan es reforma, quan es lloga i quan s'hereta.

Quan va traspasar la senyora, el pis va quedar per a la seva germana vídua, amb una pensió minsa. Amb esforç va pagar l'herència i va pensar en aquell habitatge per llogar-lo. Va ser una idea que el temps va demostrar dolenta. Una finca envellida, necessitada de cada vegada més inversions, i uns inquilins nets d'uns coetanis de la senyora, "molt bona gent" segons ella, però que no havien transferit als seus successors l'amor pel treball i l'esforç, fet que es traduïa en impagaments d'un lloguer que expressament era petit per mirar d'assegurar-lo.

Fer fora els inquilins consumiria més anys de vida dels que tenia la senyora al davant i li costaria diners i maldecaps, sense la seguretat que el dia del llançament no s'hi presentessin plataformes de defensors dels desafavorits, que de tant en tant també defensaven els *galtes*. A sobre, una nova regulació governamental obligava la senyora a no augmentar-los el lloguer, i a tributar-lo. Tot plegat, incentius per vendre'l i treure-se'l de sobre, retirant-lo del mercat de lloguer, com així va ser.

Aquesta història no és un conte. És certa. Temo, però, que no és l'única. Tampoc no pretenc parlar-ne gaire, sinó introduir una idea o debat al voltant de quins incentius té l'administració per promoure habitatges assequibles, si és que en té... Potser, si trobem la resposta, podrem saber per què no se'n fan més o per què no se'n fan prou.

L'administració, el govern, és una guanyadora neta del negoci immobiliari. Si es fa sobre sòl privat, en cobra impostos i li'n surt gratuïta la urbanització. Si es fa sobre sòl públic, converteix un actiu en un passiu que li costa diners. Igualment, l'administració "hi guanya" quan el "negoci" o "la propietat" és d'un tercer. Posa la mà a la butxaca de qui compra sòl, de qui construeix l'edifici, de qui ven el pis i de qui el compra. També de qui l'hereta i de qui el revèn. Ja no hi ha desgravació fiscal a la compra d'habitatge i les ajudes al lloguer arriben a pocs, tard i malament, i no serveixen ni per rebaixar-ne el preu ni per millorar-hi l'accés.

Així les coses... Quins incentius té l'administració per fer habitatge públic? Pocs. No li surten els números. En pressupostos finits on educació, sanitat o infraestructures consumeixen molt, l'habitatge apareix com una font d'ingressos recurrent, si el fan els privats, però com una despesa, si el fessin els públics (almenys els primers anys). En el mentrestant, l'administració cobra de tothom qui intervé en el procés immobiliari, sense desgast, i el resultat és prou clar: un sector que no creix, uns preus a l'alça i un malestar social creixent per la impossibilitat dels més joves d'emancipar-se o de servir habitatge als nous catalans que han arribat al país els darrers anys. A tot això s'hi ha afegit una resposta pública intervencionista que de moment no dona resultats, mentre la col·laboració publicoprivada (gran iniciativa) de l'Àrea Metropolitana a través de la societat mixta Habitatge Metròpoli Barcelona, creada el 2021, encara no ha començat a agafar velocitat (per dir-ho suaument).

En aquest marc, cal repensar l'habitatge, i la nova mentalitat ha de ser menys fiscal i més social. I ha de tenir un *fast track* de procediment urbanístic.

Cal canviar el paradigma, peti qui peti. Els promotors públics i privats s'han de repartir els nínxols del mercat i acordar amb transparència les regles del joc. Els promotors i els constructors volen fer habitatge. La societat necessita habitatge. I els governs? No ho sabem, més enllà de les promeses que s'endú el vent i de les realitats que s'endú Hisenda, o que atura la burocràcia. El pacte social per l'habitatge és, de veritat, el gran acord econòmic i social que el país necessita.

“

**Els promotors
i els constructors
volen fer habitatge.**

I els governs?

**No ho sabem, més enllà
de les promeses que
s'endú el vent i de les
realitats que s'endú
Hisenda, o que atura la
burocràcia. El pacte social
per l'habitatge és,
de veritat, el gran acord
econòmic i social
que el país necessita**

”

Flaixos

@EvaPiquer: Hi ha massa polítics que sembla que no tinguin ni un amic dels que et diuen les coses tal com les veuen per més mal que et facin.

@ardezera: Una amiga fa anys que es llegeix el llibre preferit tant de les seves amistats com de les persones que van entrant a la seva vida. Em sembla molt bonic.

@LGranel: No és per exagerar, però una becaina clàssica d'estiu amb la finestra oberta i sentint els ocells resoldria tots i cadascun dels meus problemes.

DISTRICTE LGTBI

La reivindicació de l'orgull LGTBI+ es fa sentir als barris

Barcelona torna a omplir els seus carrers de festa i reivindicació per commemorar el Dia Internacional de l'Orgull LGTBI i defensar els drets i llibertats dels col·lectius LGTBI+, lluitant contra la LGTBI-fòbia, tal com asseguren des de l'Ajuntament.

Fins a mitjans de juliol, els barris, equipaments municipals i museus de la ciutat es vestiran d'orgull i oferiran una programació específica on es podrà gaudir d'una àmplia oferta d'activitats per a tots els públics.

L'objectiu de les propostes és reivindicar i avançar amb fermesa en la defensa dels drets de les persones que formen part dels col·lectius LGTBI+ i continuar sensibilitzant per a l'eradicació dels discursos d'odi i discriminació per raó de LGTBI-fòbia.

L'ORGULL TAMBÉ ES VIU ALS BARRIS

L'orgull recorre els diversos districtes de la ciutat a través d'*Orgull de barri*. Es tracta d'una programació descentralitzada que pretén omplir la ciutat d'activitats perquè tota la ciutadania es pugui vestir d'orgull.

Durant els mesos de juny i juliol, els barris ofereixen activitats i propostes artístiques de proximitat, intergeneracionals, trans-feministes i interseccionals per visibilitzar la pluralitat de les realitats i mirades dels diferents col·lectius LGTBI+. L'àmplia oferta omplirà carrers, places, biblioteques i centres cívics, entre altres espais municipals.

Diversos museus de Barcelona també es tornen a sumar a la commemoració de l'Orgull

Entre les activitats d'*Orgull de barri* destaquen l'espectacle de varietats *El Cabaret de FOK-Empodera't* al Mirador d'Horta; el cicle Drag Queen/King a l'Espai Jove Ca la Panarra; o un taller humorístic i divulgatiu per a persones grans sobre les sigles LGTBI+ al Casal Joan Casanelles de Sant Martí.

MUSEUS ORGULLOSOS

Els museus de Barcelona es tornen a sumar a la commemoració de l'orgull reinterpretant els seus espais i les col·leccions en clau LGTBI+.

Enguany, els museus que participaran en aquesta iniciativa són el Museu Marítim de Barcelona, el Museu de Ciències Naturals, el Museu Olímpic i de l'Esport Joan Antoni Samaranch, el Museu Arqueològic de Catalunya, el Museu Nacional d'Art de Catalunya, la Xarxa de Museus d'Art de Catalunya i el Museu de Cerdanyola.

En aquesta línia, el 18 de juny tindrà lloc la segona edició de l'activitat *Passa el relleu*, una gimcana de projectes culturals de Museus i Districtes amb mirada LGTBI+.

El Centre LGTBI i l'Associació de Professionals de la Museologia de Catalunya organitzen aquesta jornada tècnica per intercanviar experiències i trobar sinergies. El propòsit és teixir ponts entre museus, entitats i col·lectius que desenvolupen projectes culturals amb mirada LGTBI+. Tota la programació es pot consultar a barcelona.cat/orgull.

FLAIXOS AMB ORGULL

Torna l'exposició 'Un petó teu'

Un petó teu és una mostra fotogràfica que posa en relleu com el petó dissident ha estat relegat a un segon pla durant els últims anys. Les imatges capturen moments en què el petó es converteix en una expressió audaç de la identitat i la resistència LGTBI+.

Fins al 28 de juny es pot visitar al Centre Cívic Joan Oliver 'Pere Quart', a les Corts. Abans, l'exposició s'havia estrenat al Centre LGTBI, i porta la firma del productor i director audiovisual al Peter Toro.

El Centre LGTBI ha celebrat els 5 anys

El Centre LGTBI va commemorar el seu cinquè aniversari el 18 de maig, en el marc del Dia Internacional contra la LGTBI-fòbia.

Al matí, la celebració va tenir lloc a les portes de la seva seu amb tota mena d'activitats familiars. A partir de la tarda i fins al vespre la festa es va traslladar a plaça Catalunya, on hi va haver diferents concerts i actuacions, tot plegat amb la presentació de Brigitta Lamoure.

Coneix el Grup Trans i No Binari

El Grup Trans i No Binari del Centre LGTBI és un espai de socialització on poder connectar amb persones que exploren el seu gènere i compartir experiències.

Al grup se celebra la diversitat des del respecte, l'amor, la cura i l'amabilitat. Tot allò que es comparteix a les sessions és confidencial i els membres poden decidir participar o no en les activitats que s'hi desenvolupen.

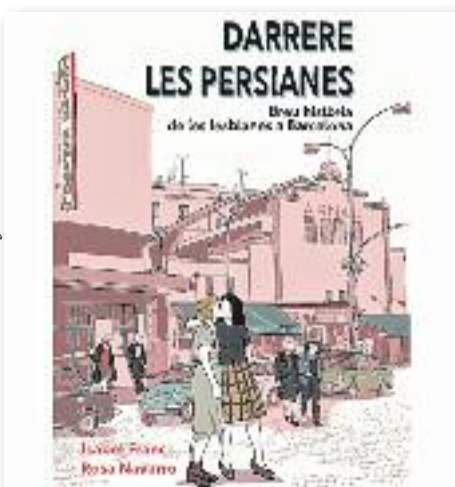
Les reunions es fan el tercer dimarts de cada mes de 18 a 20 h. Per assistir-hi cal enviar un correu a inscripcions@centrelgtbcbn.org.

Foto: Arxiu

Recuperant la memòria lèsbica a través d'una novel·la gràfica

Foto: Ajuntament de Barcelona

Darrere les persianes és una novel·la gràfica que traça un recorregut històric per la memòria de les lesbianes a Barcelona. El 20 de juny a les 18 hores, el Centre LGTBI (carrer Comte Borrell, 22) acollirà la presentació del còmic de la mà de les seves autores: Isabel Franc, guionista, i Rosa Navarro, il·lustradora. A més, les acompanyaran Maria Giralt, assessora del còmic, i Maio Serrasolsas, artista i cantant transfeminista i activista lesbiana.

La novel·la gràfica proposa acompanyar dues estudiants de màster en el seu treball de recerca per la història silenciada i invisibilitzada de les lesbianes.

Al llarg de la investigació es trobaran amb figures destacades de la Segona República,

com Irene Polo, Lucía Sánchez Saornil o Anna M. Martínez Sagi. Així mateix, descobriren les tortures i les aberracions del Patronato de Protección a la Mujer durant el franquisme i ens revelaran els codis comunicatius de la clandestinitat i la resistència.

La seva recerca dels personatges continuarà i resseguiran el fil fins a l'explosió social, cultural i artística de la Transició. La llei del matrimoni igualitari també tindrà un gran pes en la història.

Amb un llenguatge àgil i unes il·lustracions que recreen fotografies icòniques, el llibre recull el testimoni i les memòries de les persones que van protagonitzar fites històriques clau en la lluita pels drets de les lesbianes.

La justícia dona la raó als veïns en el cas Can Raventós

» La sentència judicial atura el projecte per fer pisos de luxe a la finca

» La plataforma Defensem Can Raventós ha abanderat la lluita

URBANISME ▶ Victòria veïnal en un dels casos més sonats del districte i de la ciutat. I és que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha donat la raó a la plataforma Defensem Can Raventós i ha tombat el pla urbanístic per construir pisos de luxe al jardí de la finca de Can Raventós.

Així, la sentència anul·la el pla especial que permetia a la promotora Corpedificacions SL la construcció d'aquests pisos perquè Can Raventós és "un element protegit definit a la fitxa del Catàleg del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Districte" que obliga a "deixar una franja de protecció lliure de 10 metres al voltant de la casa".

Tot i això, la sentència encara no és ferma, però l'Ajuntament ja ha dit que no presentarà recurs. Caldrà veure què fa la promotora, que pot recórrer al Tribunal Suprem fins al pròxim 23 de juny. Si no ho fa, llavors la sentència ja seria ferma. La tinenta d'alcaldia d'Urbanisme, Laia Bonet, afirmava hores després que es conegués la sentència, en una atenció als mitjans, que l'Ajuntament ara "està obert a reprendre les converses" per a la permuta de solars amb la propietat.

Cal recordar que la plataforma Defensem Can Raventós va portar als tribunals el pla de construcció de pisos de luxe a finals de maig del 2021.

MOMENT DE LA PERMUTA

La reacció dels veïns, com era d'esperar, ha estat molt positiva. Des de la plataforma expliquen a aquesta publicació que

Imatge d'una protesta davant la finca. Foto: Defensem Can Raventós

estan molt satisfets amb la resolució. "Estem contents perquè és una sentència contundent que diu que s'ha de protegir l'edifici", afirmen.

Des de l'entitat celebren que l'Ajuntament hagi decidit no presentar recurs. En aquest sentit, sobre la promotora, els veïns

La plataforma veïnal Defensem Can Raventós veu la sentència com "un avenç en la lluita veïnal"

també creuen que tampoc en presentarà perquè, si vol tornar a construir a Can Raventós, hauria de començar el procés des de zero. "Haurien de demanar que l'Ajuntament els indemnitz i és aquí on la negociació per la permuta de solar és més viable que mai i així salvar el jardí", afegeixen. Amb la permuta, argu-

menta l'entitat, es podria mantenir la finca i que la promotora executi el seu projecte.

"AVENÇ EN LLUITA VEÏNAL"

D'altra banda, Defensem Can Raventós ha reivindicat en un comunicat que la sentència "és un avenç en la lluita veïnal". És per tot això que ara la plataforma demana a l'Ajuntament "acabar amb les irregularitats i respectar amb les disposicions, fer de l'espai un refugi climàtic i de serveis per al barri i requalificar el jardí com a zona verda", a banda de la permuta. I és que durant el procés judicial que s'ha viscut aquests anys, l'Oficina Antifrau ja havia advertit de possibles irregularitats urbanístiques i d'una gestió inapropiada de "conflictes d'interès aparents".

Amb tot, des de la plataforma asseguren que a principis de juny es reuniran amb l'Ajuntament per valorar la situació després de la sentència judicial.

Nova llamborda per a Ramon Castro, víctima del nazisme

MEMÒRIA ▶ Els alumnes de 4t d'ESO i batxillerat d'un institut del barri de Gràcia han col·locat a la plaça de Sant Vicenç de Sarrià una nova llombarda de memòria i homenatge a Ramon Castro, veí de Sarrià que va ser deportat a Mauthausen i assassinat al camp de Gusen el 1942.

La col·locació de la llombarda, també anomenada Stolperstein, forma part del projecte pedagògic *Stolpersteine Barcelona*, impulsat per la Regidoria de Memòria Democràtica de l'Ajuntament i els Amicals de

Mauthausen i Ravensbrück. Els alumnes de l'Institut Vila de Gràcia van participar en l'acte que va culminar un programa educatiu sobre la història dels camps de concentració.

El reconeixement a Castro va ser una proposta del Taller d'Història de Sarrià. Es tracta de la tercera llamborda de memòria que s'instal·la al districte, ja que en el curs passat es van col·locar les dedicades a Carlos Grey Molay, al carrer d'Atenes, 3, i a Llorenç Vitrià Barrera, al passatge de Marimon, 18.

Els castellers i Rosa Castells rebran la Medalla d'Honor

Imatge del ple que va aprovar les Medalles d'Honor. Foto: Ajuntament

RECONeixEMENT ▶ L'últim consell plenari de Districte va servir per conèixer la persona i l'entitat que rebran la Medalla d'Honor 2024 del districte.

Així, la Colla Castellera de Sarrià s'endurà el reconeixement a les entitats per ser una de les més representatives del districte. I la Medalla d'Honor a títol individual serà per a Rosa Castells i Cuch, fotògrafa, fundadora i actual presidenta de l'associació de comerciants Barnavasi i referent del teixit associatiu del districte.

Castells explica a aquesta publicació que no s'esperava gens rebre el premi. "No penses mai a guanyar-la, hi ha molta gent que la mereix i aquest any m'ha tocat a mi", comenta. La fotògrafa i fundadora de Barnavasi reconeix, però, que sí que és una persona molt implicada al teixit associatiu i el fet d'haver treballat per al barri fa que la coneguin. "He fet moltes fotos pel Districte i per molts veïns i, a més, participo en totes les entitats que defensin els drets de les dones, del comerç local i que facin barri", explica Castells.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

El veïnat triarà el nom de la seva biblioteca

Una imatge virtual de la futura biblioteca de Sarrià. Foto: Ajuntament de Barcelona

► La ciutadania de Sarrià - Sant Gervasi tindrà l'oportunitat de triar el nom de la seva nova biblioteca a través d'un procés participatiu que començarà el **di lluns 10 de juny i s'allargarà fins al divendres 21 de juny**.

Aquest procés s'emmarca dins del projecte de construcció de la nova Biblioteca de Sarrià, situada a la plaça de Sarrià. El nom de la biblioteca serà decidit pels **residents del districte mitjançant una votació telemàtica** a través del web Decidim.Barcelona, on podran participar totes les persones majors de 14 anys empadronades al districte.

QUINES CANDIDATURES ES PODRAN VOTAR?

Les propostes per al nom de la biblioteca són quatre, dues presentades pel Districte de Sarrià - Sant Gervasi i dues per la Taula d'Entitats de Sarrià. Les candidatures inclouen **J.V. Foix**, un poeta nascut a Sarrià el 1893, influït pel Noucentisme i les avantguardes, conegut com a "investigador en poesia", i que va contribuir a la cultura catalana ajudant els joves artistes en la postguerra.

També es proposa **Núria Pompeia**, dibuixant, humorista gràfica i periodista nascuda el 1931, reconeguda per ser una de les poques dones que va fer dibuix humorístic, amb una visió crítica i innovadora sobre la vida de les dones.

D'altra banda, la Taula d'Entitats de Sarrià proposa **Carme Serrallonga**, pedagoga i traductora nascuda l'any 1909, que

La votació ciutadana
estará oberta entre
el 10 i el 21 de juny

va ser una de les fundadores de l'Institut Escola i de l'Escola Isabel de Villena, reconeguda per la seva contribució a l'educació catalana, defensant l'ensenyament en català i el desenvolupament de la creativitat dels alumnes.

Finalment, com a quart nom es proposa **Emili Teixidor**, escriptor, pedagog i periodista nascut l'any 1932, conegut prin-

cipalment per la seva narrativa infantil i juvenil, però també per la seva novel·la per a adults, i que va contribuir activament a la renovació pedagògica.

INCLUSIU, CULTURAL I TECNOLÒGIC

Els residents del districte de Sarrià - Sant Gervasi poden decidir quin serà el nom que identificarà aquest nou espai cultural, un lloc que, més enllà de ser un centre de lectura i aprenentatge, es convertirà en un **punt de trobada i referència** per a la comunitat on els veïns podran accedir a **recursos educatius, culturals i tecnològics**.

En aquest sentit, la participació en la votació és una manera de retre homenatge a aquells que han dedicat les seves vides a qüestions com la cultura, l'educació i la innovació. És una oportunitat perquè els ciutadans reconguin el llegat de persones com J.V. Foix, Núria Pompeia, Carme Serrallonga i Emili Teixidor, i alhora una **ocasió per celebrar la història i la identitat del districte de Sarrià - Sant Gervasi**.

Punts de suport a la votació

Foto: Ajuntament

► La votació es durà a terme de manera telemàtica, a través del web **Decidim.Barcelona**, on **cada persona podrà emetre un únic vot**. Per facilitar la participació i superar la bretxa digital, el Districte de Sarrià - Sant Gervasi ha habilitat sis punts físics de suport per a la votació. Aquests punts estaran ubicats a diferents barris del districte i oferiran assistència per emetre el vot digital a tothom qui la necessiti.

Biblioteca Clarà (Les Tres Torres): Dimarts, 11 de juny, de 15.30 a 17.30 h.

Centre Cívic Vil·la Urània (Put-

xet i el Farró): Dimecres, 12 de juny, de 17.00 a 19.00 h.

Biblioteca Collserola - Josep Miracle (Vallvidrera, el Tibidabo i les Planes): Dijous, 13 de juny, de 17.00 a 19.00 h.

Biblioteca Sant Gervasi - Joan Maragall (Sant Gervasi - la Bonanova): Dimarts, 18 de juny, de 17.00 a 19.00 h.

Casal de Gent Gran de Sant Ildefons (Sant Gervasi - Galvany): Dimecres, 19 de juny, de 17.00 a 19.00 h.

Casal de Gent Gran de Can Fabregas (Sarrià): Dijous, 20 de juny, d'11.00 a 13.00 h

L'Ajuntament de Barcelona es va comprometre a retirar 11 dels 17 abocadors de Collserola a Nou Barris. Foto: Joanna Chichelnitzky

La conversa, més o menys, es produeix en aquests termes: preguntem a Neus Regada, presidenta de l'Associació de Veïns de Mas Guimbau - Can Castellví, quins són els problemes més importants que hi ha als barris de muntanya de Collserola. Regada repregunta si tenim temps d'escoltar-la, i a continuació comença una llarga enumeració de problemàtiques: la por als incendis, les deixalles al parc, l'ús abusiu de l'espai natural, la manca de transports públics i d'equipaments... "I els senglers dels quals tothom parla?", li preguntem. "Són el menor dels nostres problemes. Hem après a conviure-hi, perquè si els deixes tranquils, et deixen tranquil", respon.

Ivan Patrici, de Collserola sense abocadors i tècnic mediambiental, també podria estar hores relatant els conflictes que té el veïnat de Nou Barris als peus del massís. Són diferents dels de Regada, però la quantitat és igualment notòria: abocaments de brossa descontrolats, problemes de biodiversitat per la sequera, conflictes per l'ús del sol...

A la metròpoli, pràcticament tothom ha trepitjat la serralada de Collserola alguna vegada. Imponent i regnant sobre Barcelona i altres municipis, és fàcil de veure des de molts punts del territori. No obstant això, queda lluny i només és visitada –massivament– els caps de setmana. Queden també lluny, doncs, els problemes que viuen els seus veïns. De fet, la majoria de la població no sap ni tan sols quin organisme governa l'entorn natural.

Es tracta del Consorci del Parc Natural de la Serra de Collserola, que agrupa la Diputació de Barcelona, l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Generalitat i els ajuntaments del Papiol, Molins de Rei, Sant Feliu, Sant Just Desvern, Esplugues, Barcelona, Montcada i Reixac, Cerdanyola i Sant Cugat. Així, una població de tres milions està vinculada amb aquest pulmó verd de 8.000 hectàrees, però cada any passen pel massís fins a cinc milions de persones. Sens dubte, un caldo de cultiu per fer aflorar els conflictes.

EL GRAN PROBLEMA

Els incendis són la bèstia negra de Collserola. Les noves condicions ambientals derivades de la crisi climàtica fan que els anomenats incendis de sisena generació puguin ser una realitat. Segons els Bombers de la Generalitat, si hi ha una temperatura de 30 graus, vents superiors als 30 quilòmetres per hora i una humitat per sota del 30%, Collserola podria cremar en menys de vuit hores.

Així ho confirma el cap de secció de Boscos del Departament d'Acció Climàtica de la Generalitat, Eloi Beulas, que assenyalava que a Collserola cal distingir dues tipologies d'incendis. "Al vessant que dona al mar, els focs poden ser espectaculars, perquè es veuen des de Barcelona, però no

Collserola: un massís de conflictes

Amb una extensió de 8.000 hectàrees que cada any trepitgen cinc milions de persones, la serralada de Collserola és el gran pulmó verd de l'àrea metropolitana de Barcelona, però també un focus de problemes de convivència entre veïns i visitants i un dels punts més crítics pel que fa al risc d'incendis.

ens preocupen tant com els que comencen a la zona del Llobregat", detalla. Són aquests darrers els incendis que es podrien arribar a descontrolar i "arrasar tot el massís". La forma del terreny, la vegetació o els vents són alguns dels elements que converteixen la zona sud de la serralada en un entorn amb molt més risc.

En aquest sentit, encara que es va començar a dissenyar el 2010, va ser el 2021 quan les autoritats que governen el massís van aprovar el

pla de protecció del parc, el PEPNat, que disposa d'una sèrie de mesures per lluitar contra els incendis.

Malgrat tot, els veïns no estan tranquils, i en certa manera tenen raó per no estar-ho. Regada afirma que "la seguretat al barri és insuficient, perquè en cas d'incendi no en sortiria ningú viu". Alhora, denuncia que manquen franges per protegir les urbanitzacions i camins perquè els bombers puguin desplaçar-se si hi ha un incendi. "No hi ha inversions", assegura.

El pressupost de Collserola se situa en els 6,4 milions d'euros, una quantitat que des de l'AMB i l'Ajuntament de Barcelona consideren insuficient. Així mateix, els organismes de l'òrbita municipal assenyalen que l'infrafinançament és responsabilitat de la Generalitat, que certament es va comprometre a invertir un milió d'euros extra al parc per la situació de sequera i el risc d'incendis. Finalment, la quantitat no es va poder destinar al massís perquè no es

van aprovar els últims pressupostos de la Generalitat liderada pel president Pere Aragonès.

En aquesta línia, Beulas alerta que, "tot i que en els darrers anys s'han fet franges, són insuficients". Ho confirmava el cap de l'Oficina de Prevenció d'Incendis Forestals i Desenvolupament Agrari de la Diputació de Barcelona, Jaume Minguell, quan el passat 16 de maig deia que a la metròpoli "tenim el bosc a la porta de casa i, per tant, tenim el foc a la porta".

El serial dels militars

● Si s'aixeca una pedra, a Collserola surt un problema. Aquest podria ser el lema d'aquest massís pel qual, cada any, passen cinc milions de visitants. N'és una prova tota la polèmica que els militars de l'exèrcit espanyol fa anys que generen entre el veïnat del parc. Militars a Collserola? No ens hem equivocat: el massís és utilitzat pels soldats de la caserna del Bruc per fer-hi entrenaments.

La qüestió va destapar-se fa més d'una dècada quan el Col·lectiu Antimilitarista de Sant Cugat (CASC) afirmava el següent en un article: "A Coll-

militars o no era del Ministeri de Defensa, i afegia que l'Ajuntament de Barcelona havia fet una petició per posar-hi fi. Tanmateix, reconeixia que no es podia prohibir que els militars, per exemple, "com qualsevol ciutadà normal", hi anessin a córrer.

El desembre de l'any 2016, el Consorci del Parc de Collserola hi va prohibir les pràctiques militars que incloguessin "la utilització o exhibició" d'armes. A més, les activitats dutes a terme pels militars s'havien de desenvolupar a una distància superior als 500 metres respecte dels centres

El 2011 es va denunciar la presència de militars armats a Collserola i el 2016 es va prohibir que hi fessin exercicis d'entrenament amb armes

serola podem trobar espècies d'animals més perilloses que els porcs senglars: els militars". Es referien a la divisió de muntanya de l'exèrcit que s'entrenava als boscos d'Esplugues de Llobregat, Sant Cugat del Vallès i Vallvidrera.

Aquell 2011, les mocions de censura presentades en ajuntaments contra l'activitat militar al parc van anar caient en cascada, impulsades, en gran part, per la CUP. Les mocions es van aprovar a Molins de Rei per unanimitat, a Sant Cugat, a Esplugues, a Cerdanyola i a Barcelona. L'aleshores regidor de Sarrià-Sant Gervasi, Joan Puigdollers, afirmava que la postestat per decidir si es feien marxés

educatius. Aquell mateix any, el Ministeri de Defensa va presentar un recurs contra la decisió del Consorci i, en un comunicat, va assegurar que mantindria les activitats a Collserola.

D'ençà d'aleshores, cada poc temps, tot i la prohibició, la polèmica torna a sorgir. El 2018 es va denunciar la presència de militars armats a pocs metres de l'escola els Xiprers en horari lectiu, i un any més tard un grup de soldats va ser fotografiat passejant amb armes per la serrallada. L'últim capítol del serial es va produir l'any passat, quan uns veïns de Vallvidrera es van topar amb una dotzena de militars que portaven armes a la font de l'Espinagosa.

La situació és preocupant, i encara ho és més en el context de sequera que travessa Catalunya i que fa augmentar el risc d'incendis d'uns boscos molt debilitats. Segons indiquen des del projecte De-BosCat del centre d'investigació CREAM, la sequera ha fet que els boscos estiguin molt més debils. "L'estrès hídric dels últims anys ha fet que alguns arbres hagin perdut les seves fulles", diu la responsable del projecte, Mireia Banqué. "Aquest debilitament augmenta la vulnerabilitat i facilita l'entrada de plagues", lamenta.

CONFLICTES D'USOS

"Al parc s'hi fa de tot", es queixa Regada. "Curses, observació d'ocells, sortides escolars constants... Quan fa bon temps hi ha moltíssima gent, i és com la Rambla sense cap control", apunta. Certament, la utilització intensiva de Collserola genera conflictes. La veïna explica, per exemple, que a l'estany de Vallvidrera, encara que està prohibit fer-ho, hi ha gent que hi banya el gos. Per això demana que "s'apliqui la llei i es posin multes".

És el que ha passat en el cas de les bicicletes de muntanya que circulaven per camins i corriols dins del parc. Actualment, les diferents ordenances dels municipis

del Consorci sancionen qualsevol persona que practiqui aquesta modalitat esportiva. Joaquim Vilaplana, el president de la Federació Catalana de Ciclisme, explica que les multes ascendeixen als 250 euros i lamenta la criminalització que s'ha fet dels ciclistes. "És cert que al col·lectiu hi ha irresponsables que fan descens extrem, però no són majoria", diu.

Avui dia, la Federació està en converses amb el Consorci per mirar de crear una taula de diàleg per despenalitzar la bici de muntanya a Collserola. "No ens sembla bé la tolerància zero i creiem que cal fer un estudi de quins corriols i camins realment estan en perill si hi passen bicis", argumenta. Des del seu punt de vista, en aquesta matèria "s'ha cedit davant dels grups ecologistes quan no hi ha evidències científiques que indiquin que les bicicletes deterioren els camins més que les pluges".

Les veus crítiques amb els ciclistes, però, són freqüents. Regada diu que "estan trencant el parc", i l'estiu passat el síndic de greuges de Barcelona lamentava que, tot i les prohibicions, els ciclistes seguien incomplint la llei.

Més enllà del conflicte de les bicicletes, que desperta passions i debats, el parc té altres usos que

"Al parc s'hi fa de tot: curses, observació d'ocells, sortides escolars constants... Quan fa bon temps hi ha moltíssima gent, i és com la Rambla sense cap control"

"Al vessant que dona al mar, els focs poden ser espectaculars, perquè es veuen des de Barcelona, però no ens preocupen tant com els que comencen a la zona del Llobregat"

no generen cap mena de discussió. El mes de maig, Patrici va denunciar els abocaments de brossa constants que pateixen les zones de Nou Barris properes al parc. El diari *Línia* va poder visitar diversos abocadors de la mà de Patrici i va comprovar que no es tracta d'un problema aïllat. De fet, hi ha brossa que té més de 60 anys, com ara material de construcció o productes mèdics de mitjans del segle XX. Alhora, en alguns d'aquests abocadors hi ha, des de fa anys, cotxes i motociclistes abandonats.

En aquest cas, la història va donar un tomb quan la pressió veïnal va fer que, recentment, l'Ajuntament de Barcelona es comprometés a eliminar 11 dels 17 abocadors que hi ha. "Els que no es poden netejar són de propietat privada", explica Patrici, que lamenta que el consistori trigués tant a actuar i que només hagi recollit la brossa més visible.

MÉS I MÉS PROBLEMES

Semblaria que la cosa acaba aquí, però podríem continuar enumerant problemes. Regada esmenta, sobretot, els que tenen a veure amb la mobilitat. "No s'ha invertit en infraestructures, i per la carretera hi passen milers de cotxes",

afirma tot referint-se a l'Arrabassada, una de les carreteres més perilloses de tota Catalunya. "Baixar a Barcelona et pot costar una hora en un tram que pots fer en sis minuts", afegix.

Si parlem de transports públics, la qüestió no millora, ja que "els autobusos passen cada 45 minuts o una hora i vint en el pitjor dels casos", diu Regada. "Fa anys que demanem les mateixes coses, però com que som cinc o sis barris que tenen 4.000 persones, som pocs vots", lamenta. L'únic moment en què els fan cas, considera, és quan un polític va a visitar-los. "Els alcaldes es queden a quadres, perquè hi ha zones urbanes sense asfaltar", sentència.

Patrici també lamenta que a la zona on viu hi hagi una manca de manteniment de la qual responsabilitza la Fundació Privada de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. "És propietària de molts terrenys a Collserola dels quals no se'n cuida, i això genera, per exemple, la vandalització de la Font de Santa Eulàlia", conclou.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

L'Espai Línia va acollir una conferència que va comptar amb la participació del comissionat de Polítiques LGBTI de l'Ajuntament de Barcelona, Javi Rodríguez. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Entre l'estigma i la invisibilització: la realitat del col·lectiu LGBTI als mitjans

Albert Alexandre
BARCELONA

Fa un temps, la xerrada en la qual el passat 30 d'abril van participar el comissionat de Polítiques LGBTI de l'Ajuntament de Barcelona, Javi Rodríguez, la coordinadora del Servei Cruïlles, Elena Longares, i l'economista Olympia Arango hauria estat una absoluta raresa en el panorama mediàtic català. Així va quedar reflectit en l'acte *Actualitat LGBTI. Com es pot representar la diversitat sexual als mitjans catalans?*, emmarcat en el cicle de conferències *Districte LGBTI* que impulsa el *Línia* a l'Espai Línia.

Els ponents van posar sobre la taula la manca de representativitat i el biaix en la descripció del col·lectiu LGBTI i com aquesta situació, tot i que en els darrers temps ha canviat, encara és problemàtica. D'aquesta manera, tal com van reconèixer Rodríguez, Longares i Arango, esdeveniments com la conferència en qüestió o la recentment estrenada revista *Orgull* del mateix grup editorial suposen un pas endavant per al col·lectiu.

Malgrat tot, el camí és llarg, i segons va explicar el comissionat de l'Ajuntament de Barcelona, "els temes LGBTI no apareixen als mitjans en la seva plenitud, i quan ho fan s'envia una imatge que no es correspon amb la realitat". "No en parlen o ho fan

per pervertir la imatge de la comunitat LGBTI", va lamentar Rodríguez.

Per la seva banda, Arango va considerar que hi ha una "homogeneïtzació del col·lectiu com si tothom que en forma part tingués les mateixes demandes i la mateixa mena de vida". Així mateix, l'economista va recordar que, segons dades de l'any 2018, el 52,8% de les notícies que parlaven sobre el col·lectiu es referien a la discriminació que reben les persones LGBTI, mentre que el 24,3% eren titulars sobre els seus drets i les polítiques que es duen a terme per protegir-los. "La narrativa és que ser una persona LGBTI és una cosa terrible, i encara que és cert que hi ha violència i patiment, no només és això", va assenyalar.

De la mateixa manera, Longares va afirmar que no es reflecteix pràcticament la vida quotidiana de les persones LGBTI ni com temes com l'habitatge, que "poden estar a l'agenda mediàtica", afecten les persones del col·lectiu. "Estem molt poc retratades i visibilitzades dins dels mitjans generalistes", va afegir. Des del seu punt de vista, el col·lectiu encara queda més invisibilitzat quan les persones que en formen part pateixen altres opressions. "Els altres eixos de desigualtat estan totalment invisibilitzats, i si ets una persona LGBTIQ+ en una situació administrativa irregular estàs encara més invisibilitzada", va dir per afegir que això també succeeix

amb les persones més grans. "El tema de la classe social no es veu ni se l'espera, com el tema de la diversitat funcional", va criticar. Així mateix, va considerar que en períodes electorals, per exemple, "es parla poc dels efectes que poden tenir polítiques d'ultradreta en la vida de les persones del col·lectiu".

EL QUE SÍ QUE HI APAREIX

Tal com van apuntar les tres persones convidades, sí que existeixen situacions que es visibilitzen més que d'altres. "Tots els subcol·lectius estan infrarepresentats, però si hi ha un col·lectiu que està més visibilitzat és el dels homes gais", va dir Longares. Tanmateix, va lamentar que a ells sovint se'ls vincula a una mena de notícies concretes relacionades amb la salut pública com si només fossin "vectors de transmissió de malalties".

En línies similars, Rodríguez va afirmar que sovint els mitjans de comunicació recorren a persones que són "teòricament especialistes, però que a la pràctica no ho són tant", per parlar de temàtiques que tenen a veure amb el col·lectiu. Es va referir a metges de capçalera, per exemple, que aprofundeixen en l'estigma que hi ha cap a les persones LGBTI.

Segons Longares, el problema de la forma amb què es tracta la sexualitat dels integrants del col·lectiu, però, va més enllà i rau en el tabú general per parlar de sexualitat, de relacions afectives sexuals, d'amor romàntic o de

violència. "Quan ajuntem temàtiques que són tabú amb un imaginari social concret ens trobem notícies amb titulars desastrosos, com ha passat amb el món del VIH o el *chemsex*", va dir. "No hi ha una cultura de la sexualitat. No hi ha formació ni pedagogia, i quan s'aborden temàtiques LGBTI amb temes tabú es fa una bola gegant", va afegir.

En una línia una mica diferent, Rodríguez va considerar que els homes gais o les dones lesbianes estan "ben representats" als mitjans, perquè actualment hi ha presentadors del col·lectiu. No obstant això, va reconèixer que es tracta només d'una victòria parcial, ja que encara no hi ha presentadors transsexuals. "Les persones trans són les més estigmatitzades als mitjans, perquè quan hi apareixen només ho fan per parlar de la seva transició", va dir Rodríguez. Així mateix, el comissionat va assenyalar que al món de la ficció la situació és diferent. "Hi ha trames LGBTI, però no hi ha històries on ser un personatge LGBTI és una cosa més", va explicar per afegir que, "a la ficció, les persones bisexuals no estan pràcticament representades".

RESPONSABILITATS

La conferència també va servir per mirar d'entendre com solucionar aquesta problemàtica que es viu en els mitjans. Rodríguez, amb tot, va reconèixer que "la professió periodística està molt precaritzada i no hi ha temps per contrastar la informació o preguntar

a totes les parts implicades ni als referents del col·lectiu".

Per la seva banda, Longares va considerar que "hi ha hagut una evolució" en la mirada dels mitjans cap al col·lectiu. "Tenir mitjans especialitzats obre un univers que fa que tothom rebi més informació i millor", va afirmar. A més, va assenyalar que una de les claus és que aquests mitjans comptin amb "la participació de les entitats en la generació de notícies" i que tinguin en les seves files persones del col·lectiu.

Arango, més crítica, va assegurar que, "tot i que la pedagogia està bé, cal més voluntat als mitjans". "Potser no necessitem tanta pedagogia, sinó mitjans públics i sancions que facin que les lleis es compleixin", va dir tot referint-se a la llei 11/2014 que protegeix els drets de les persones del col·lectiu. En la mateixa línia, Longares va assegurar que "falta voluntat política" i mesures més "imaginatives, perquè de vegades és massa fàcil pagar una multa".

En aquest sentit, Rodríguez, Longares i Arango van dir que el naixement de la revista *Orgull* és un fet molt important en aquest camí cap a la normalitat. "A poc a poc la representativitat del col·lectiu, potser no tan ràpid com ens agradaria, ha anat evolucionant", va sentenciar Rodríguez.

Escaneja el codi QR per veure la conversa sencera en vídeo

Cosir per teixir relacions

» El projecte 'Fem Filigranes' de l'Ajuntament posa en comú grups de dones costureres de la ciutat
 » Les trobades serveixen per crear connexions entre les veïnes dels barris i per millorar les habilitats

Guillem Francàs
BARCELONA

Conèixer gent, fer xarxa, intercanviar coneixements, donar-se suport, xerrar i passar l'estona. Tot això –i més– ho pot generar una màquina de cosir. I és que Barcelona fa anys que és un niu de grups de costura comunitaris principalment formats per dones. Uns grups que es troben a tots els districtes, en menor o major mesura, que són intergeneracionals i que formen conglomerats de veïnes de tota mena d'òrgens socials i culturals.

A principis del 2018, l'Ajuntament va posar el focus en aquesta realitat i ara fa un any va decidir apostar per l'acompanyament per fer més gran la xarxa que ja s'havia creat sense la intervenció de ningú. De fet, diversos equipaments ja cedien espais per a les trobades d'aquests grups. D'aquí neix el projecte *Fem Filigranes*, impulsat per l'àrea d'Acció Comunitària del consistori i que ja ha vist els seus primers resultats en aquests darrers mesos. "El que fem nosaltres és donar recursos per enfortir aquestes xarxes", explica la tècnica responsable del projecte, Isabel Roca.

LA GUIA DE LA COSTURA

De moment ja s'ha pogut crear la Guia de la Costura Comunitària a Barcelona, un recull de més d'una cinquantena de grups de costura que hi ha a la ciutat. "L'objectiu de la guia és donar a conèixer els espais que hi ha, donar-los valor i enfortir-los, posar en contacte els diferents grups i que qui no els conegui, si vol, pugui unir-s'hi", diu Roca. Això sí, la guia és "dinàmica i inacabada" perquè des que es va publicar "no

El grup de costureres de Verdun es reuneix cada dimecres al casal del barri. Foto: Línia

han parat de sortir més grups", afirma la tècnica del projecte.

D'altra banda, un dels factors importants que destaca el consistori sobre la iniciativa és que els grups de costura són un gran espai d'intercanvi de coneixements. En aquest sentit, el suport que dona Acció Comunitària –i que queda representat a la guia– és en la gestió. "Hi ha grups que s'autogestionen sols i n'hi ha d'altres que nosaltres aportem una persona experta que sigui qui dirigeixi els tallers", relata Roca. Finalment, la guia té un glossari on s'explica, precisament, la forma de gestionar-se de cada grup, la tècnica de cosir que fan servir i el tipus de projecte que són. Per exemple, solidari.

UN GRUP EN PRIMERA PERSONA

Per conèixer el projecte en primera persona fem una visita al

grup de costureres de Verdun, al districte de Nou Barris, que cada dimecres s'ajunten per cosir en una sala que els cedeix el casal del barri. En aquest cas, el grup de dones cosidores tenen una professional que les dirigeix i els fa de professora, perquè la majoria d'elles són novelles. Això sí, ja n'hi ha alguna que avança pel seu compte i s'emporta la màquina de cosir a casa. "Miro vídeos a YouTube per aprendre'n més", explica l'alumna avantatjada del grup. De fet, ja s'atreveix a ajudar les seves companyes quan la professora experta no pot fer-ho.

Però el cas més comú dins d'aquest grup és el que explica una altra dona. "Jo no he cosit mai, però sempre m'ha agradat. Ara estic jubilada, vaig saber que hi havia el grup i m'hi vaig apuntar", detalla. Es tracta d'un perfil de do-

nes que s'han jubilat i que mai han tingut temps per cosir, tot i que els agradés fer-ho, o que ara que tenen més temps volen aprendre'n i també conèixer gent amb els mateixos interessos.

Tot i això, el perfil de dona que forma part dels grups de costura és molt variat. "Hi ha gent en moments vitals molt diferents. N'hi ha que busquen espais on relacionar-se sota l'interès de la costura i, de pas, aprendre a cosir; altres que venen del món professional i volen aprendre tècniques de costura diferents o les que volen professionalitzar-se i intentar treballar d'això", explica Roca.

La tècnica del projecte, però, acaba insistint que el més important de la iniciativa *Fem filigranes*, ara mateix, és generar connexions i sinergies entre els diferents grups de costureres.

EL COLOFÓ DEL PROJECTE

El seguiment, la posada en contacte i el recull dels diferents grups de la ciutat és només el principi del projecte que té pensat Acció Comunitària. I és que la intenció del consistori és celebrar una gran festa el pròxim 5 d'octubre a l'antiga fàbrica Fabra i Coats on els grups de costura comunitària siguin els protagonistes. "Hem començat a fer un recull de propostes per districtes de què volen fer aquell dia. Quin taller, quina exposició... El que elles vulguin perquè ensenyin el que estan fent i la gent ho conegui i se les reconegui", diu Roca.

Ara s'estan recollint les propostes que les dones dels grups decideixen i ja es comencen a formar grups de treball i diferents comissions. "Serà una festa dissenyada i conceptualitzada per i per a elles", conclou Roca.

Lliga per a la protecció
**d'animals i plantes
 de Barcelona**

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

**Caps de setmana
 i festius:**

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

L'eix comercial Barnavasi va celebrar l'1 de juny la 27a Mostra de Comerç al carrer Muntaner, en una edició especial de la fira, ja que es va homenatjar a Salvador Albuixech, president de l'entitat durant 24 anys que va morir el novembre.

Barcelona Comerç celebra el Dia Europeu del comerç local

ENTITATS ▶ La Fundació Barcelona Comerç va celebrar el 9 de maig el Dia Europeu del Comerç de Proximitat. Per a celebrar-ho, l'entitat va reunir a l'Ajuntament les principals institucions del país, entitats i organitzacions destacades del sector del comerç per celebrar la jornada. A més, la trobada va servir per escenificar el suport que les administracions i el sector comercial donen a la candidatura de Barcelona com a primera Capital Europea del Comerç de Proximitat, segons explica Barcelona Comerç.

Durant l'acte, els participants van destacar la importància del comerç local com a motor econòmic i social de Barcelona i dels municipis d'Europa, fent referència a la candidatura impulsada per l'entitat. Així, el president de Barcelona Comerç, Pròsper Puig, va mostrar el seu agraïment a totes les institucions i entitats sectorials que donen suport a la candidatura de la Capitalitat. "Ha de ser un projecte col·lectiu

Foto de família de les personalitats de l'acte. Foto: X (@CambraBCN)

que reflecteixi l'esperit de la nostra ciutat i del nostre comerç i que posi de manifest el paper vital del sector", deia Puig.

A l'acte també hi va assistir la regidora de Comerç, Restauració i Mercats, Raquel Gil, qui va afirmar que el comerç local és "un element clau" de la identitat de Barcelona i una "riquesa

a preservar en l'actual context de globalització".

Amb tot, Gil també es va referir a la candidatura de la Capitalitat Europea impulsada per Barcelona Comerç afirmant que la iniciativa "és una bona manera de refermar aquesta defensa del petit comerç" i que és la manera de "donar vida als carrers".

El comerç se suma als espais segurs per a la gent LGTBIQ+

DRETS ▶ L'Ajuntament ha posat en marxa una iniciativa per a convertir les botigues i el comerç local de la ciutat en "espais segurs" per a la població LGTBI. L'objectiu de la campanya, que neix en el marc de les propostes de l'orgull d'enguany, és crear una xarxa d'establiments on les persones del col·lectiu puguin sentir-se tranquil·les en les compres del dia a dia i acompanyades en casos de necessitat.

Els comerços adherits al llistat d'espais segurs reben un segell que els acredita com un

punt de confiança per al col·lectiu. Així, expliquen des del consistori, les botigues i tota la comunitat s'implica en la protecció i la defensa dels drets d'aquesta part de la ciutadania.

Juntament amb el teixit comercial local, diversos museus s'han sumat a la iniciativa dels espais segurs. Del 17 de maig al 28 de juny, els dies que dura l'orgull, s'ofereixen visites guiades i tallers que centren l'atenció en la diversitat sexual i de gènere al MNAC, al Museu Olímpic i al Museu Marítim, entre d'altres.

Presentació del cartell de les festes de l'orgull. Foto: Ajuntament

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

CORPUS 2024

**ALLÀ ON ENS NECESSITEN,
OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA**

Fes un donatiu

www.caritascatalunya.cat

bizum: 38031

ES69 2100 5000 5802 0008 9517

Cultura de Barri

Ciència | Setmana del medi ambient

Durant tot el juny, el Centre Cívic Can Deu exposa *Material sensible*, un conjunt de gravats del col·lectiu G-Print. I del 2 al 12 de juny, Aiiko presenta la seva col·lecció d'*upcycling design*.

El llegat Masriera, a la Casa Elizalde

HISTÒRIA ▶ El Centre Cívic Casa Elizalde ofereix entre el 22 de maig i el 27 de juliol l'exposició *L'art i el temple. Història visual del Taller Masriera*, una revisió de la història de l'edifici situat al número 70 del carrer de Bailèn, conegut com el Temple de l'art.

A través d'una col·lecció de fotografies, documents i material d'arxiu, l'exhibició dona a conèixer l'activitat cultural de l'espai i el seu impacte en la cultura.

UN EDIFICI AMB HISTÒRIA

El mateix any que començaven les obres de l'edifici que gairebé cent anys més tard esdevindria la Casa Elizalde, a escassos deu minuts de distància arrencava la construcció del Temple de l'art. En plena expansió de l'Eixample, els germans Francesc i Josep Masriera Manovens, membres d'una notable nissaga d'orfebres, artistes i industrials catalans, van encarregar el

1882 l'edificació d'un taller artístic. L'immoble, obra de l'arquitecte Josep Vilaseca, autor també de l'Arc de Triomf i de la Casa dels paraigües de la Rambla, tenia forma de temple neoclàssic. L'any 1931, el dramaturg i orfebre Lluís Masriera, fill de Josep Masriera, va iniciar la reforma per transformar bona part de l'edifici en una sala d'arts escèniques: el Teatre Studium.

140 ANYS DESPRÉS

L'actual exposició dedicada al temple il·lustra la família Masriera amb un seguit d'activitats paral·leles per aprofundir en els diversos àmbits relacionats, com són les arts escèniques, l'orfebreria i l'estil neoclàssic. La inauguració va tenir lloc el dia 22 i va anar càrrec de la comissària Alexandra Laudo. Entre les activitats, destaca la xerrada de l'arquitecte Antoni Ramon i Graells sobre el Teatre Studium, que es farà el 19 de juny a les 19:30 h.

Reconstruir els records a través de la IA ja és possible

EXHIBICIÓ ▶ L'Oficina ciutadana de memòries sintètiques, que acaba d'obrir al Disseny Hub Barcelona (DHub), està a disposició de la ciutadania per reconstruir els seus records a través de la Intel·ligència Artificial Generativa (GEN-AI) fins al 28 de juliol. S'hi pot anar els divendres (de 13:30 a 20 h), els dissabtes (de 10 a 20 h) i els diumenges (de 10 a 15 h).

El projecte té el suport de l'Ajuntament a través de *La Ciutat Proactiva* de Bit Habitat (Fundació Barcelona Institute of Technology for the Habitat). A més, prové de la iniciativa de *Domestic Data Streamers* (DDS), un col·lectiu

La mostra combina la tecnologia i els relats de les persones que en són protagonistes

multidisciplinari barceloní amb trajectòria internacional dedicat a convertir dades i xifres en instal·lacions. Aquest cop, crearan reconstruccions visuals basades en les experiències de les persones que hagin fet l'entrevista que es demana amb cita prèvia i que dura una hora.

Amb tot el que es va recopilant s'està fent l'exposició immersiva *Memòries sintètiques*, que es podrà visitar al Disseny Hub Barcelona fins al 29 de setembre de dimarts a diumenge de 10 a 20 h. Es tractarà d'una mostra immersiva que combinarà la tecnologia amb els relats personals dels ciutadans que hi hagin participat, però cal tenir en compte que es basarà en les reinterpretacions dels fets que recordem, així que el resultat final tindrà un caràcter oníric i difús.

Els barris també s'omplen de cinema fet per dones

Foto: X (@MostraDones)

CINEMA ▶ Del 21 de maig al 7 de juliol, la Filmoteca de Catalunya, el Centre d'Arts Santa Mònica i el Cinema Zumzeig acullen la 32a Mostra Internacional de Films de Dones de Barcelona (MIFDB), que enguany posa al centre les cartografies fetes per dones, és a dir, com a través de les cineastes seleccionades els films presentats habiten espais i territoris.

A part de les sales d'exhibició, el festival també compta amb el programa *Cinema fora de lloc*, que inclou films lèsbics dels noranta i dels 2000 i que es poden veure en places de Barcelona. El 27 de juny, per exemple, es projectarà *Chuck, Chuck Baby* a la Plaça Sant Pere de Ciutat Vella i el 3 de juliol es podran veure els films guanyadors del certamen *Cortos en femenino 2024* al Pati de la seu del Districte de Nou Barris.

Organitzat per Drac Màgic, aquest festival és una proposta cinematogràfica feminista que contribueix a la recuperació de les múltiples històries del cinema fet per dones. Aquesta mostra és el primer volum del festival. El segon tindrà lloc entre el setembre i el desembre del 2024.

El Taller Masriera, el Temple de l'art. Foto: Ajuntament

El Centre Cívic Can Basté reflexiona sobre la festa més enllà de la tradició

MOSTRA ▶ El Centre Cívic Can Basté acull, del 13 de juny al 27 de juliol, l'exposició *Fem festa-més enllà de la tradició*, comissariada per Marco Tondello i que explora el fet de celebrar com una necessitat humana que es manté des de temps ancestrals.

La mostra, que ja ha circulat per la Farinera del Clot i les Cotxeres de Sants, explora el concepte de festa des de diverses perspectives a través de les peces dels artistes Natalia Carminati, Daniel González, Santiago Colorado Castaño i Eladio Aguilera. Al llarg de l'exhibició, s'analitza la festa com a símbol de llibertat i felicitat, com a producte de les transformacions tecnològiques o com a petjada de

la imposició colonialista. A més, des d'una perspectiva crítica, l'exposició ens pregunta quin és el sentit de la festa i reflexiona sobre les seves formes de socialització com a pretext per compartir i generar comunitat.

Aquesta exposició s'emmarca en el programa *Temporals*, organitzat per l'Institut de Cultura de Barcelona. A part de les obres, s'ofereixen projectes d'art contemporani als barris de Barcelona per crear experiències artístiques que interpel·lin la ciutadania, com per exemple la que es farà el dia de la inauguració a Can Basté, en què l'artista Natalia Carminati presentarà menjars de diferents cultures habituals en celebracions d'aniversari.

Foto: ICUB

CONNECTA, COMPARTEIX, DIVERTEIX-TE

Uneix-te a una comunitat LGBTQ+ diferent!

ASSOCIACIÓ DEL RAM DE L'AIGUA

ESPORT, CULTURA I LLEURE

Vòlei Platja · Pàdel · Futbol · Performance · Activisme
Scaperooms · Club de lectura · Escapades · I molt més

Troba el teu espai, fes xarxa amb noves amistats
i gaudeix amb nosaltres en un entorn segur

Ram
de l'Aigua

ramdelaigua.org

Escaneja'm i uneix-t'hi!

Bentornades al bàsquet

» Laura Soria, Olga Ruano i Ana Alonso han tornat a jugar aquesta temporada després d'haver-se retirat
 » "El dia del retorn tenia la il·lusió d'una nena", diu Soria, exjugadora del CBF Cerdanyola i Segle XXI

Toni Delgado
BARCELONA

Tots els camins duen a Roma i aquest curs Laura Soria (Cerdanyola del Vallès, 2000), Olga Ruano (Barcelona, 1988) i Ana Alonso (A Coruña, 1990) han pres camins molt diferents per tornar a jugar a bàsquet després d'haver-se retirat.

No fa tant, Laura Soria, base del CEEB Tordera Uni Girona, feia tirs en una pista que li encanta amb l'única companyia de cançons com "You found me", de The Fray, o "Just you and I", de Tom Walker. "El bàsquet és la meva desconexió i aquells moments eren teràpia emocional", exposa la cerdanyolenc, que s'estava recuperant de la seva quarta operació al genoll dret. Al CBF Cerdanyola havia posat punt final a la seva carrera (JE Terrassa, Segle XXI, Barça CBS, CB Boet Maresme Mataró i UE Mataró).

Durant molts mesos va ser incapaç de veure cap partit de bàsquet, fins que la seva amiga Irene Medel li va recordar que per a elles és tradició viure juntes les Lligues Catalanes a la grada. A poc a poc, partit a partit i amb la companyia de la seva germana Judit, que s'ocupava de la seva recuperació —és preparadora física i està especialitzada en readaptació del genoll—, i/o de la Irene, Soria analitzava més el que passava a la pista.

"Ara m'adono que el bàsquet em continuava encantant, però que, d'una manera inconscient, volia canviar els meus sentiments perquè si tornava a les pistes, podia recaure del genoll... Això sí, a mesura que passava el temps i em veia millor se'm despertaven les ganes de jugar, que creia adormides...", confessa.

El 12 de gener va sonar el telèfon: era una veu coneguda, Marc Delemus, que ja l'havia volgut temps enrere. "Vaig ser molt sincera amb ell perquè volia que tingués present que feia més de 13 mesos que no jugava i que necessitaria més temps per recuperar-me. I també que sabés que només podria anar als entrenaments un cop per setmana perquè estudio a les tardes", comparteix la base.

Delemus no va canviar d'opinió perquè estava convençut

que Soria s'entrenaria pel seu compte per posar-se a to i li va dir: "Si estàs disposada a anar a Tordera i tornar després, compto amb tu. Et deixo un parell de setmanes perquè hi pensis". A l'entrevista li van sobrar set dies per decidir-se.

EL RETORN

El seu retorn va ser el 25 de febrer, a Fontajau i contra el Barakaldo Emakumeen. "El dia anterior era un flam i aquell matí se'm van obrir els ulls a les 6.15 hores i ja no vaig aconseguir tancar-los. Quan vaig arribar al pavelló, tenia la il·lusió d'una nena d'11 anys i crec que també era per la generositat d'aquest grup humà des del primer dia. Mai oblidaré l'emoció de les companyes cada cop que llençava a cistella... I el cos tècnic també és increïble", agraeix.

D'aquell dia conserva molts records i una pancarta amb el missatge "Guess who's back. The return. Laura" —Endevines qui ha tornat? El retorn. Laura—. Un detall del seu pare, l'Àngel, la seva germana, la Judit, el seu cunyat, Genís Tena, i la seva amiga Irene.

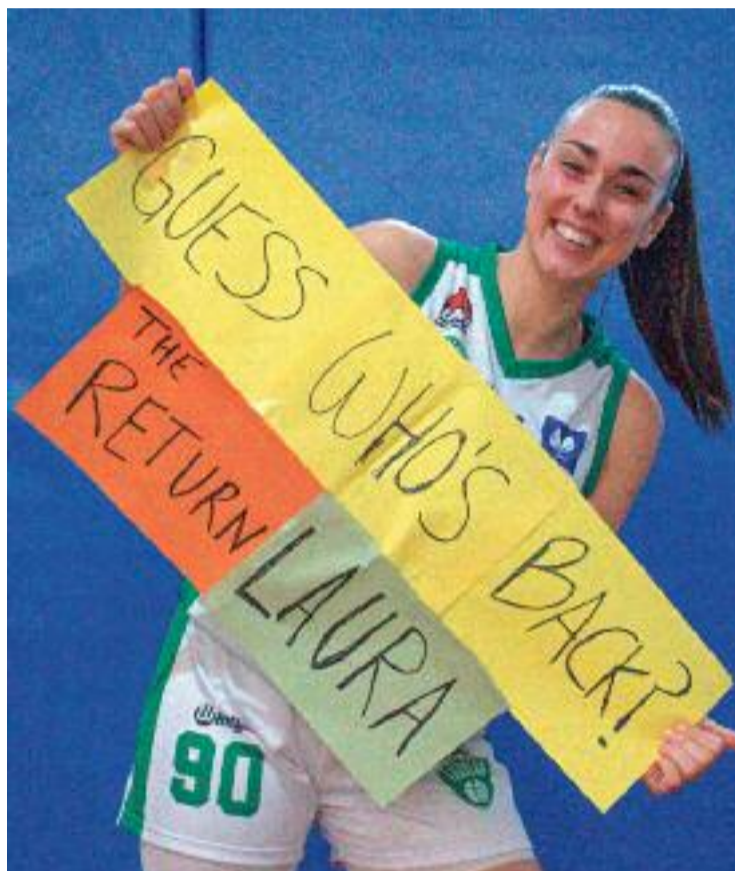
Olga Ruano té un tatuatge amb el seu número de dorsal favorit, el 14, a l'avantbraç dret. Se'l va fer dies després de retirar-se del bàsquet per primer cop. "Hi ha qui s'acomia amb un últim

Laura Soria va tornar a les pistes el passat 25 de febrer, després de més de 15 mesos lesionada

partit maco, potser amb un ascens de categoria, i jo havia marxat sense un últim moment a la pista...", exposa la jugadora del CB Boet Maresme Mataró, que també ha competit al Bàsquet Femení Sant Adrià, UB Barça, UE Mataró, Uni Girona, Joventut Club Badalona i Lima Horta Bàsquet.

SENSE CONFIANÇA

El seu pas pel conjunt hortenc va ser molt complicat. No se sentia còmoda amb el sistema de joc, jugava malament i sense confiança, i se li feia molt feixuc haver de baixar de Mataró a Barcelona quatre dies a la setmana. "Si he jugat tants anys a bàsquet és perquè m'ho he passat molt bé i no era el cas, i

Laura Soria amb una pancarta molt especial. Foto: Toni Delgado

l'única culpable de la situació era jo", se sincera Ruano.

Va ser després d'un partit "desastrós" contra el Real Canoe al pavelló Pez Volador i gràcies a una xerrada amb el grup de l'entrenador, Sergio Manzano, quan la pivot va començar a prendre la decisió. "Ens va comentar que si no estàvem motivades no sumàvem al grup. Això va ser un dissabte —el 12 de novembre de 2022— i dilluns vaig trucar al tècnic per comentar-li que em sabia molt de greu, però que en aquell moment jo no era el que ell necessitava perquè no tenia prou motivació. En Sergio ho va entendre, igual que les companyes", recorda la graciencina.

Va assumir que era el moment d'acomiar-se del bàsquet, "per molt trist que fos deixar-ho d'un dia per l'altre i marxar d'un equip a mig curs". "La vida continua. Em vaig apuntar al gimnàs, vaig començar a fer altres esports... I la veritat és que em vaig adaptar força de pressa a la meva nova realitat", recorda Ruano, a qui li encanta la seva feina a l'Escola Maristes Valldemia de Mataró, on és tutora de 4t d'ESO, professora de Matemàtiques i Biologia, i coordinadora de segon cicle.

Quan feia setmanes que havia començat aquesta tempora-

da, va rebre una trucada inesperada: Enric Cervera, l'entrenador del CB Boet Maresme Mataró, la volia al seu equip. "Enric, fa un any que estic retirada i que no toco una pilota. Faré el que pugui, però si veig que ho passo malament o que no

"Mai oblidaré l'emoció de les companyes cada vegada que llençava a cistella...", confessa

puc sumar, ho deixaré", es va sincerar la pivot. Cervera va somriure satisfet.

"He tornat a les pistes perquè necessitaven una jugadora interior i tenia temps, i pel grup humà, que és excel·lent. Però, sobretot, he tornat per mi. He jugat amb confiança i sense pressió, i m'he reconciliat amb el bàsquet", celebra Ruano, que el 7 d'abril va anunciar que penjaria les botes definitivament.

VILABÀSQUET VILADECANS

Ana Alonso (A Coruña, 1990), jugadora del Vilabàsquet Viladecans, ha tornat a l'esport de la cistella després de la seva segona retirada. També ha jugat al Segle XXI, CB Conquero, Lima

Horta Bàsquet, Barça CBS i CBF Cerdanyola.

El primer adeu de la gallega a les pistes va ser després del curs 2019-2020, suspès per la covid i que ja no es va reprendre. Va ser la seva amiga Elena Murcia qui la va convèncer per jugar el tram final de la temporada següent amb el CBF Cerdanyola. "Vaig acabar amb un gran bon sabor de boca i, com ens vam ajuntar un grup d'amigues, em vaig animar a continuar un curs més i fer tot el possible per assolir l'ascens", recorda Alonso. El somni es va fer realitat i l'equip, que només va perdre quatre partits, va pujar a Lliga Femenina 2. Era el moment perfecte d'acomiar-se del bàsquet, abans de casar-se i amb la idea de tornar a Galícia a l'horitzó.

COM A ESPECTADORA

La temporada 2022-2023 va viure el bàsquet com a espectadora de partits d'amigues, com Elena Silva, a qui sovint anava a veure jugar a l'Àtrium Viladecans. "Sentia enveja per l'Elena i la resta de jugadores perquè volia ser a la pista i, alhora, recordava com és de difícil compaginar l'esport amb la feina", confessa Alonso, que anava al gimnàs i se sentia a gust amb la seva nova vida, amb més temps lliure.

Fins que li va trucar Xavi Paredes, l'entrenador del Vilabàsquet Viladecans: la volia fitxar per a un grup força renovat. "Li vaig demanar uns dies per pensar-m'ho al Xavi, però jo ja sabia que li diria que sí perquè en les converses que vam tenir em va despertar les ganes per tornar. El projecte, el club i les jugadores m'encaixaven. Es van donar tots els factors", concreta.

Li brillen els ulls quan reconeix que va arribar al primer entrenament amb la il·lusió d'una nena petita. "Sempre m'ha costat arrencar després d'un temps parada i la veritat és que em sento bé físicament, amb confiança i més competitiva que mai", celebra. El pla amb la seva parella, però, no ha canviat: "Si tot va bé, d'aquí a uns mesos començarem el trasllat a A Coruña". Hi ha alguna opció que continuï jugant allà? "La idea és que no, però soc la primera que dic que em retiro i després torno...", tanca, divertida, Alonso.

territori línia

36 municipis metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniaxarxa.cat   grup comunicació21   el diari metropolità

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

 www.cruzroja.es

 BIZUM al **33512**

 900 104 971

 Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

- **5€** Manta (individual)
- **33€** Set cuina (5 persones)
- **20€** Tendals plàstics 4 x 6 metres.

* L'import íntegre (3€ IVA íncI) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donatvos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

No t'ho perdís

Foto: Tast a la Rambla

Tast a la Rambla

Del 6 al 9 de juny, la Rambla de Barcelona es convertirà en el centre gastronòmic de Catalunya acollint el *Tast a la Rambla*, que enguany arriba a la seva desena edició. Aquesta fira aplega més d'una trentena de carpes dels restaurants, bars i pastisseries més reconegudes de la ciutat, que ofereixen una tapa creativa a preus populars. Entre altres, s'hi podran tastar les croquetes del xef Nandu Jubany i diversos plats de la cuina popular versionats i millorats. Per amenitzar les jornades, la iniciativa compta amb música en directe, sortejos i sorpreses per a tots els assistents.

Famosos

La reconeguda cuinera Carme Ruscaldeda (Sant Pol de Mar, 1952) ha rebut el Premi Bite Honory Award a la difusió de la cultura culinària catalana que atorga la Generalitat. Es tracta d'un important guardó que vol reconèixer el paper dels creadors de continguts digitals gastronòmics en el foment d'aquest tipus de turisme i posar en valor Catalunya com a destinació gastronòmica. De Ruscaldeda cal destacar que va ser la primera xef catalana amb tres estrelles Michelin i l'única cuinera del món que n'ha aconseguit fins a cinc. Per tot plegat, és considerada un referent de l'alta cuina catalana i internacional. A banda d'aquest darrer premi, acumula una desena de guardons tan prestigiosos com la Creu de Sant Jordi o el Premi Nacional de Gastronomia. També destaca per tenir publicats diversos llibres de cuina i receptes, i per tenir diversos restaurants.

La fitxa

QUI ÉS? **CARME RUSCALLEDA**

ÉS FAMOSA PER...

Ser una de les millors cuineres del món

És l'única dona amb cinc estrelles Michelin

QUÈ HA FET?

Ha rebut el Premi Bite Honory Award

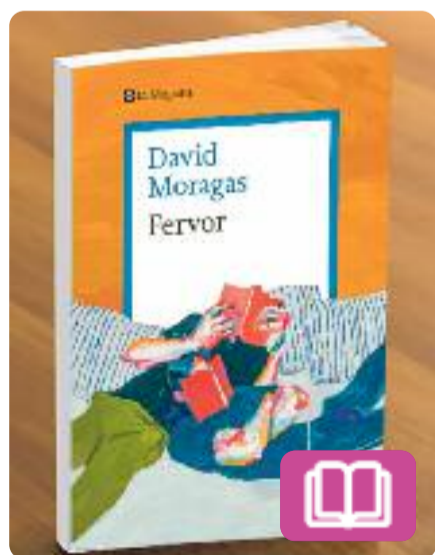
Reconeix la seva tasca creant contingut gastronòmic

A LES XARXES...

Felicitacions pel nou guardó

El món de la cuina dona l'enhorabona a la xef

Llibres

Fervor
David Moragas

El guionista i director de cinema s'ha estrenat com a escriptor amb aquesta primera novel·la. Es tracta d'un llibre de ficció que narra la història de dos joves que s'embarquen en una relació romàntica a Barcelona. El relat també és un cant generacional que aborda altres temes com l'amistat, la família, la feina, l'habitatge i també el pas a la vida adulta.

Teatre

Prima Facie
Suize Miller

Victòria Luengo protagonitza aquest monòleg que explica la història d'una de les millors advocades del país. Un dia és violada per un company de feina i a partir d'aquell moment la seva vida canvia per sempre. L'obra tracta la violència sexual, el consentiment i la justícia patriarcal i es pot veure al Teatre Poliorama de Barcelona fins al 22 de juny.

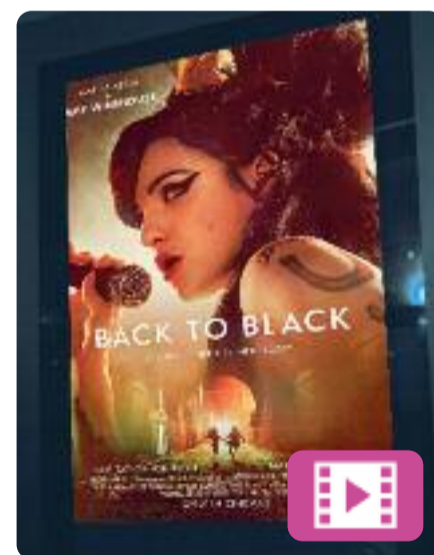
Música

Aquí i avui
Glaucs

El reconegut grup de post-rock català Glaucs compleix tres dècades sobre els escenaris, i per celebrar-ho ha enregistrat el seu cinquè disc d'estudi. Conté un total de deu cançons que ha compost de manera pausada, al llarg de dos anys, amb melodies senzilles i lletres que repassen moments quotidians i temes comuns com el pas del temps.

Pelis i sèries

Back to Black
Sam Taylor-Johnson

Aquest film repassa la vida personal i professional de la cantant i compositora Amy Winehouse, que va començar com una modesta cantant de jazz i va convertir-se en una superestrella mundial de la música, guanyant diversos Grammy. La seva vida, però, es va truncar el 2011, quan als 27 anys, a causa del consum i l'abús d'alcohol i drogues, va morir.

ESTILS DE VIDA

Les pantalles engreixen els infants

Foto: Freepik

PEDIATRIA

Per si no n'hi hagués prou amb els perjudicis de comprensió o fins i tot emocionals que causen les pantalles als infants, ara sabem que també engreixen o, més ben dit, augmenten el risc de sobrepès infantil, especialment si es fan servir abans d'anar a dormir. Aquesta és una de les conclusions d'un estudi elaborat per la Universitat de Barcelona i publicat a la revista *Appetite*.

D'acord amb els resultats de l'estudi, la combinació d'anar-se'n a dormir passades les deu del vespre i fer-ho després d'haver utilitzat qualsevol mena de pantalla durant més de trenta minuts s'associa a un risc més alt d'obesitat en la població infantil. El treball ha detectat que el 27,5% dels infants preescolars i el 35,2% dels que estan en edat escolar passen diàriament més de mitja hora davant de pantalles junts abans de dormir.

El fet d'allargar la vetlla per culpa de les pantalles repercuteix en la durada i la qualitat del son. Això provoca un endarreriment en els horaris de l'esmorzar i el sopar, especialment a mesura que l'edat dels infants augmenta. Finalment, aquesta deriva incrementa el sedentarisme i promou una alimentació allunyada de la dieta mediterrània. La tempesta perfecta per al sobrepès.

Les claus.....

PANTALLES

El 35% dels infants fan servir les pantalles més de mitja hora abans d'anar a dormir

SON

Mantenir-se despert fins a les 22:00 i fer servir pantalles empitjora la qualitat del son dels menors

HORARIS

Dormir malament provoca un endarreriment en els horaris dels àpats i més sedentarisme

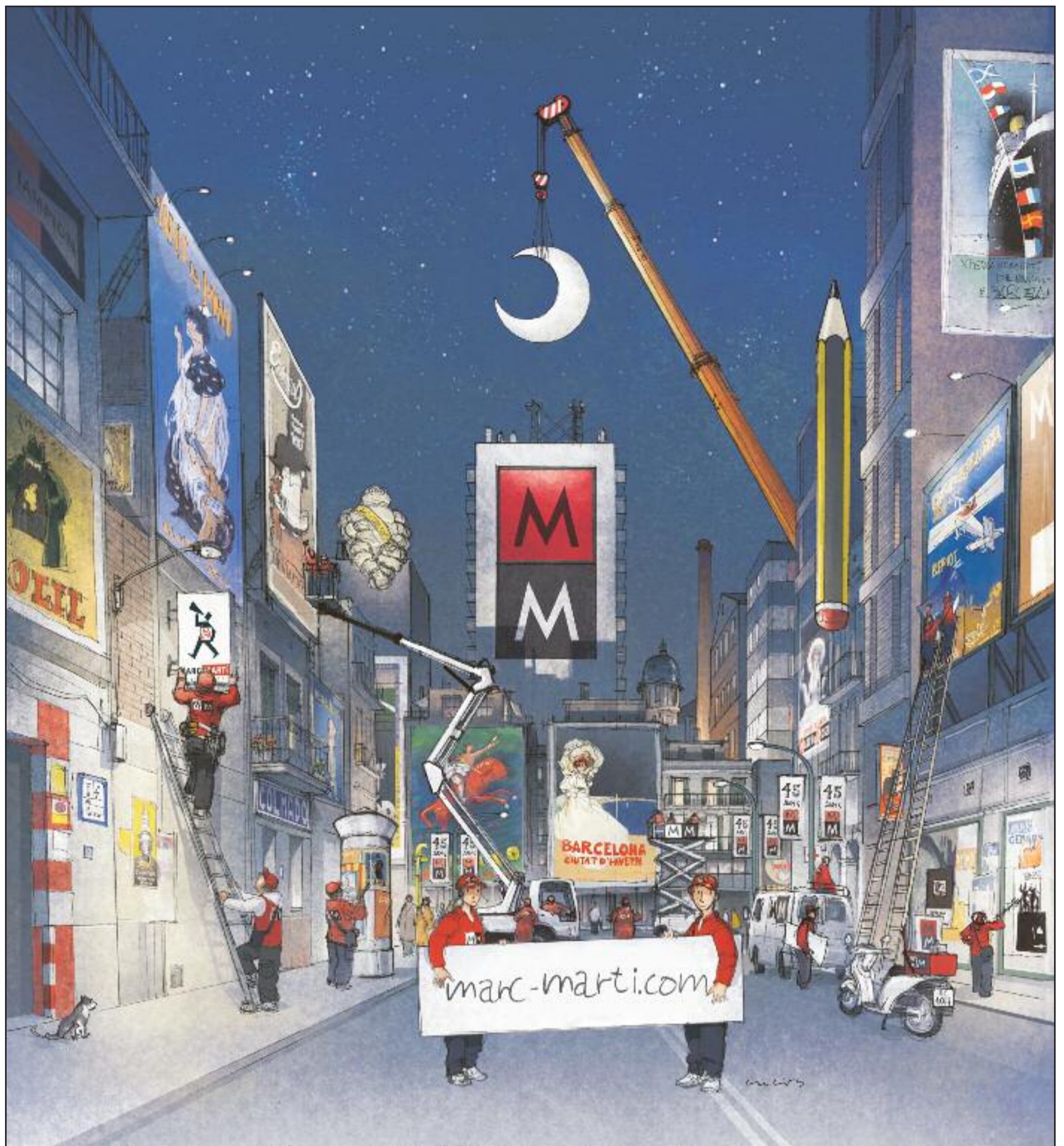
OBESITAT

Els trastorns del son i l'alteració dels horaris acaben provocant sobrepès i obesitat infantil

Foto: Freepik

CONCURS
 Busquem el fan més fan d'Ametller Origen
 Participa a corp.ametllerorigen.com
I GUANYA UN ANY DE COMPRES GRATIS!

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES